73STE JAARGANG No. 9532 WOENSDAG 1 FEBRUARI 19

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Laatste Surinaamse delegatie-leden gisteren vertrokken

De heer Axwijk nam visjes voor zijn aquarium mee

Dr Albert Plesman Luchthaven. — Een grote groep landgenoten heeft gisteravond de Surinaamse delegatie-leden, die nog niet vertrokken waren, een hartelijk afscheid bereid. Het waren de voorzitter van de delegatie, C. R. Biswamitre, de heren S. H. Axwijk, J. J. Emanuelsen en de secretaresse mej. J. Samuels, die als laatsten van de Surinaamse parlementariërs vertrokken.

De heer J. S. Mungra en J. S. P. Kraag zijn zondag vertrokken, terwijl de heer S. Soedardjo reeds zaterdag in het vliegtuig naar Trinidad stapte waar hij nog enkele zaken gaat regelen.

Onder diegenen, die de Surinaamse Statenleden kwamen „afduwen" waren de heren R. Isa, wnd. voorzitter der Staten van de Nederlandse Antillen, en de heer F. D. van Grieken, griffier, de adjudant van de gouverneur, Lt. Frohn, de secretaris van de Raad van Ministers, mr. De Vries, de Statenleden mevrouw v. d. Linden—Helmeyr, Abbad, Braam en Debrot, alsmede de heren Bos-Verschuur en de heer Th. Simoons, voorzitter van de JPF.

De delegatie-leden kwamen omstreeks vijf uur op het vliegveld aan.

Beladen met souvenirs van de Antillen keren de Surinaamse delegatie-leden huiswaarts. De heer Axwijk heeft zelfs een heel aquarium meegenomen. Dit statenlid had een tas vol met visjes van Curacao, die in kleine potjes rondzwommen en straks in het aquarium thuis een tehuis zullen vinden.

De delegatie-leden waren opgetogen over het bezoek aan de Antillen. Zij zeiden onomwonden, dat dit bezoek in de toekomst zeker vruchten zal afwerpen. Vooral de heren Biswamitre en Axwijk beklemtoonden dat het programma, ofschoon wat druk, schitterend was. De Surinaamse delegatie-leden verzochten om nog alle landgenoten hun hartelijke groeten over te brengen en uitten hun teleurstelling over het feit, dat door hun vervroegd vertrek de avond, waarop de delegatie antwoorden zou geven op gestelde vragen in de JPF Club, niet kon doorgaan. De heer Biswamitre sprak de hoop uit, dat de volgende samenkomst van de volksvertegenwoordigers van ded rie rijksdelen op Surinaamse bodem zal plaatsvinden.

Om zes uur vertrok het KLM-vliegtuig met de delegatie-leden aan boord.

Communiqué Surinaamse delegatie

Bij haar terugkeer naar Suriname voelt de delegatie uit de Staten van Suriname de behoefte dank te zeggen aan allen die op de en of andere wijze bijgedragen hebben om haar verblijf op de Nederlandse Antillen aangnaam en nuttig te maken.

In het bijzonder gaat de dank van de delegatie uit naar de Staten van de Nederlandse Antillen, die geen middel ongebruikt hebben gelaten om het de delegatie naar de zin te maken. De bijzondere en voortreffelijke gastvrijheid van de Staten der Nederlandse Antillen wordt door de delegatie dan ook op hoge prijs gesteld.

De Surinaamse Statendelegatie is er van overtuigd, dat de samenkomst van de volksvertegenwoordigers van de drie delen van het Koninkrijk ongetwijfeld aan de onderlinge verhouding tussen deze landen ten goede zal komen.

De voorzitter der delegatie,
C. R. Biswamitre.

Nieuwe regeling paspoorten

Willemstad. — Met ingang van morgen zal de Afdeling paspoorten van he kantoor Burgerlijke Stand, Bevolkings register en Verkiezingen paspoorten afgegeven met een geldigheidsduur van 5 jaar. Vroeger was de geldigheidsduur, zoals bekend, slechts 2 jaar Deze paspoorten kunnen tweemaal verlengd worden, telkens voor de duur van vijf jaar.

De reeds afgegeven paspoorten kunnen eveneens voor de duur van vij jaar verlengd worden, met dien verstande, dat de totale periode met inbegrip van de laatste verlenging nie meer dan 15 jaar mag bedragen.

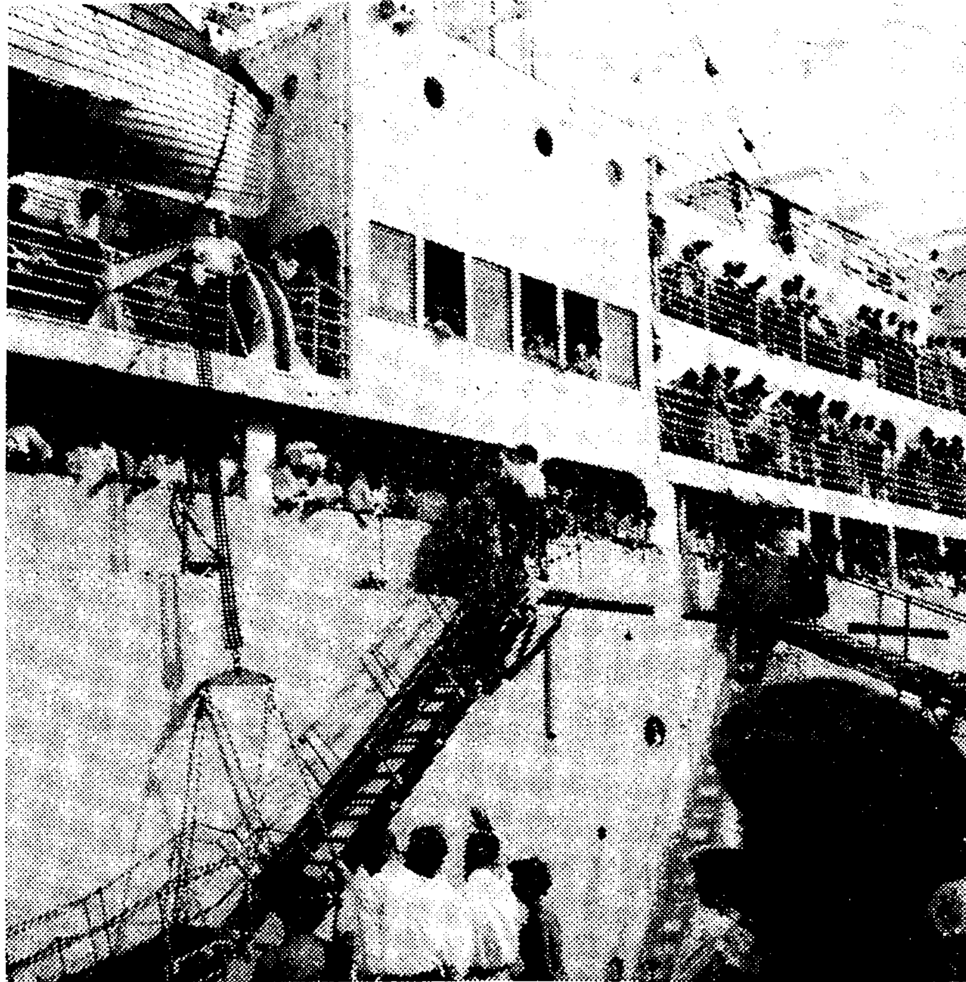
De prijs is hetzelfde gebleven. Da wil zeggen: ƒ 5.— per pastpoort voor èèn persoon. En ƒ 10.— voor een familie-paspoort.

Alle kinderen beneden 16 jaar mogen op het paspoort van een der bei de echtelieden geplaatst worden. Voor kinderen beneden 7 jaar is zelfs geen foto nodig. Man en vrouw hebben in alle gevallen ieder een afzonderlijk paspoort nodig.

President Rotary International naar Curacao

Willemstad. - Op 9 februari a.s., des avonds om half negen, zal op Curacao arriveren de President van de Rotary International, de heer A. Z. Baker. Het geldt hier een zeer kort bezoek. Tijdens de viering van het gouden jubileum van Rotary International, het vorig jaar, werd het plan opgevat om de gemeenschap alhier een rijdende bioscoop aan te bieden.

Deze rijdende bioscoop zal dezer dagen gereed komen. Men hoopt het apparaat op wielen op 9 februari a.s., bij het bezoek van de President van Rotary International, door deze te laten aanbieden aan de Stichting Volksontwikkeling en Opvoeding, waarvan Dr. Pieron voorzitter is. Er zal verder des avonds op 9 februari een bijzondere bijeenkomst in de Club Curacao belegd worden.

Bij het vertrek van de „Zuiderkruis" waren vele Willemstedelingen aanwezig die met enkele emigranten waren gaan rijden over ons eiland. Hier een opname van de emigranten die over de reling hangend de achterblijvers gedag zwaaiden.

★★★ Ferme jongens stoere knapen

„De Beurs" kan opnieuw niet goed hebben, dat wij haar vóór waren ditmaal niet met een perscampagne tegen de onhygiënische toestanden in onze volksbuurten, maar met een paar interviews, die wij Nederlandse delegatie-leden afnamen.

De stoere redactie van het olijke blad liep maandag met een versterkte dagploeg alle Nederlandse Kamerleden (op twee na) mitsgaders de griftier in a hurry af en liet haar abonné's zich daarna een indigestie lezen aan 9 à 10 kolom kompakte leesstof.

En alsof dit ons nog niet genoeg moest verontrusten, gebruikte zij ook nog een verfijnd en men mag wel zeggen verrassend journalistiek middel om ons helemaal en definitief van de kaart te vegen door de heren parlementariërs te laten verklaren, dat hetgeen wij over hen schreven, je reinste kolder was.

Men leze:

De heer J. J. Fens: „Zult u het goed weergeven wat ik gezegd heb? Ik heb een verhaal in de Amigoe gelezen en dat stelde een interview met mij voor. Die verslaggever heeft me dingen in de mond gelegd, die ik nooit gezegd heb. En dingen, die ik helemaal niet zó gezegd heb. Ik schaamde me om de heren van de Raad van Advies nog eens te ontmoeten. Maar het was werkelijk mijn fout niet. Die man heeft niets begrepen van wat ik hem verteld heb en bovendien allerlei zaken gefantaseerd, waar ik helemaal niet met hem over gesproken had."

En de heer Wagenaar (separatim):

„En terwijl de heer Wagenaar nogmaals een teug uit zijn glas juice genomen heeft, merkt hij vermanend op:

U geniet wel een groot voorrecht met dit interview, want mijn gewoonte is, dat ik een interview altijd eerst in proef wil zien alvorens het geplaatst wordt.

— Is dat zo? vroegen wij verwonderd. Heeft U dan het interview in de „Amigoe" van zaterdag 21 januari ook eerst doorgelezen alvorens het vrij te geven voor publicatie?

— Welk interview in de „Amigoe"? vroeg ons nog verbaasder het Nederlandse Kamerlid.

— Wel, zo gingen wij voort; het interview, waarin met U min of meer de draak wordt gestoken Er staat in de kop, dat U het katholieke onderwijs prijst.

— Dat artikel, zo antwoordt de heer Wagenaar, heb ik zelfs niet eens gezien en U kunt gerust publiceren dat ik aan de „Amigoe" officieel geen interview heb gegeven. Ik heb zelfs niet eens iemand van de „Amigoe" ontmoet

Zo ziet U alweer een van die dingen, hoe het hier kan gaan, zaken worden volkomen uit de lucht gegrepen en in de krant gedrukt. Zet U dat maar gerust in Uw verslag!"

Men begrijpt het al. Wat blijft er van ons na dit frisse, ter zake doende waarheidsgetrouwe, en vooral aan de hoogste eisen van het journalistieke fatsoen beantwoordende Beurs-verslag nog over? Niets, nada, nothing, nietsjewo! Wij kunnen wel inpakken, want de geïnterviewden zijn inmiddels naar Nederland vertrokken en wij kunnen hen dus al die Beurs-kolommen niet meer laten tegenspreken!

Emigrante van „Zuiderkruis" vertelt:

Door hulp van Prins Bernhard kon moeder naar haar kinderen in Nieuw Zeeland gaan

Na drie dagen kwam er al antwoord... en of het hielp!

Willemstad. — Ten huize van mevr. Koopmans, wier man als technicus aan het Hospitaal verbonden is, hebben wij gistermiddag een onderhoud gehad met mevr. A. M. G. de Man uit Haarlem, die als passagierster aan boord van het emigrantenschip „Zuiderkruis" naar Nieuw Zeeland reis, om zich bij haar drie kinderen te voegen. Mevr. De Man deed een interessant verhaal, dat wij onze lezers niet willen onthouden.

Toen haar kinderen drie jaar geleden naar Australië en Nieuw Zeeland emigreerden, verzochten zij de emigratie-autoriteiten van Nieuw Zeeland om later hun moeder te mogen laten overkomen. Dit werd eerst goedgekeurd, doch enkele dagen voor het vertrek van haar kinderen afgeketst. Op 7 augustus 1954 vertrok de jongste doshter van mevr. De Man naar Nieuw Zeeland. Op 5 augustus werd het verzoek om mevr. De Man in december te laten komen, afgewezen. „Mijn dochter zeide toen: „Al komt de onderste steen boven, maar naar Nieuw Zeeland komt U."

Al de tijd, dat haar kinderen in Australië en Nieuw Zeeland waren, hebben zij getracht hun moeder bij hen te krijgen. Vader De Man was beroepsmilitair en overleed in 1939. Na angstige dagen, die doorgebracht werden in Rotterdam met de regelmatige bombardementen van die tijd, vluchtte het gezin, moeder met zes kinderen van de leeftijd van 9 tot 19 jaar naar Haarlem. Hier woonde de familie De Man de laatste jaren totdat zij emigreerde.

Mevr. De Man vertelt ons verder hoe zij van alles probeerde om naar Nieuw Zeeland te komen, maar steeds nul op het rekest kreeg.

Totdat zij op het idee gebracht werd een brief te schrijven naar Prins Bernhard. Drie kantjes vol schreef de moeder, die alleen in Haarlem was achtergebleken en naar haar kinderen wilde. In deze brief vertelde zij ook, dat de oudste zoon in begin 1945 het leven heeft gelaten in dienst van de ondergrondse strijdkrachten. Het was een laatste strohalm, die de moeder greep, bijna met de gedachte, dat deze brief wel terzijde gelegd zou worden. Maar zij vergiste zich. Nadat mevr. De Man de brief voor de Prins des vrijdags op de post had gedaan, kwam de maandag daarop reeds een antwoord..... met de eerste post. En enkele weken later was alles voor elkaar.

Toevallig was het, dat haar zoon in Nieuw Zeeland het al met een minister had geprobeerd. En drie dagen nadat hij een afwijzend antwoord had ontvangen, kwam een andere brief waarin stond, dat alles in orde was en mevr. De Man kon overkomen.

Mevr. De Man is welgemoed aan boord van de „Zuiderkruis" gestapt en is vast van plan het gezin weer gezellig bijeen te brengen. Haar engels is wel niet honderd procent, vertrouwde zij ons toe, doch een boodschap kan zij wel doen, daarvoor had zij genoeg **engels geleerd.**

Vanuit Nieuw Zeeland zal zij nu een dankbrief schrijven aan Prins Bernhard, die zoveel heeft geholpen. Want als de Prins niet had geholpen, was mevr. De Man nu nog in Nederland.

De reis is weliswaar niet allerbest verlopen, in het begin was het slecht weer, maar deze tocht maakt mevr De Man met plezier, want zij komt steeds dichter bij haar kinderen, die ongetwijfeld reeds ongeduldig naar hun lieve moeder uitkijken.

Geschenken voor WIM VIJENT

Willemstad. - Naar wij vernemen heeft de Surinaamse Statendelegatie aan de heer Braam enkele geschenken overhandigd met het verzoek deze aan de kleine vijfjarige dirigent Wim Vijent te doen toekomen. Dit als blijk van waardering van de delegatie. Eveneens werd een geschenk bestemd voor de vijf-jarige Giskus, een klein meisje, dat op Bonaire in kotto-missie gekleed aan de Surinaamse leden een ruiker aanbood, bij hun bezoek aldaar, aan de heer Braam toevertrouwd met het verzoek dit aan de kleine meid te zenden.

Mr. v.d. Wiel directeur K.L.M.

's-Gravenhage. — In een gisteren gehouden buitengewone algemene vergaering van aandeelhouders der K.L.M. is besloten mr J. van der Wiel, algemeen secretaris van de K.L.M., met ingang van 1 januari 1956 te benoemen tot directeur van de vennootschap.

Rene Moreno naar Miami's Motorama

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal de heer René Moreno, directeur van de fa. E. Moreno Brandao en Sons, agente van Cadillac, Buick, Chevrolet en Opel, morgen naar Miami reizen waar hij de Motoramic Autoshow van General Motors, die elk jaar in Amerika wordt gehouden, gaat bezoeken.

De heer Moreno heeft een persoonlijke uitnodiging van de heer Harlock Curtis, President van het General Motor Concern ontvangen. Het bezoek duurt enkele dagen.

Zilveren Kloosterfeest

Willemstad. — Morgen vieren twee Zusters van Breda haar zilveren kloosterfeest. Het zijn Zuster Alcantera van de afdeling „Onrust" op Rustoord, en Zuster Humilia, die in het St. Elisabeth Gasthuis haar liefdewerk verricht. Dat deze jubilea niet onopgemerkt voorbij zullen gaan behoeft geen nader betoog. Morgenochtend worden de kloosterfeesten in intieme kring gevierd op Rustoord.

Op het bordes van het Postkantoor heeft de politie-harmonie gisteravond ter gelegenheid van de verjaardag van Prinses Beatrix een concert gegeven dat door honderden werd aangehoord. Het programma, dat met zorg was samengesteld, werd vlot ten gehore gebracht. Een waarderend woord voor de dirigent Dimmendaal is wel op zijn plaats: Toen het vorig jaar plotseling een aantal spelers Curaçao verlieten moesten deze worden vervangen. Er waren geen musici, dus besloot de majoor Dimmendaal er enkele op te leiden. Het resultaat was gisteravond te horen. Alleen zouden wij dit concert graag op een andere plaats hebben zien geven. Het bordes van het Postkantoor lijkt ons niet de juiste plaats om een concert ten gehore te brengen.

PRINSES BEATRIX op verjaardag met veel hartelijkheid omringd

Soestdijk. — Een stralende prinses Beatrix verscheen gistermiddag in de stockzaal van het paleis Soestdijk om delegaties te ontvangen, die haar gelukwensen kwamen aanbieden. Daarvoor had zij reeds vol ontzag een enorme stapel brieven, pakjes en telegrammen bekeken uit alle delen van de wereld.

De delegaties boden fraaie geschenken aan. De Kon. Ned. Zeil- en Roeivereniging had waarschijnlijk voor de sportieve prinses geen beter geschenk in het vooruitzicht kunnen stellen dan een zeiljacht, naar keuze geschikt voor de wateren tussen de Wadden en de Schelde, te bouwen op aanwijzingen van de prinses. De prinses moest naar buiten in de kou, want er arriveerde een afvaardiging van de Federatie van de landelijke Rij-verenigingen, die een fraaie bloemenmand aanbood. „Het is wel koud — zei de prinses tegen de voorzitter — maar dat is iets, waar niemand hier wat aan kan doen". Koud was het inderdaad op deze dag in de tuin van het paleis, maar binnen straalde, neergelegd in de warmte, alle geschenken, brieven en telegrammen, die de prinses mocht ontvangen en die deze toch al zo belangrijke dag een blijde en diep menselijke toets hebben gegeven.

Het overstelpende aantal blijken van belangstelling en hartelijkheid ter gelegenheid van de verjaardag van prinses Beatrix uit alle delen van het Rijk deed de prinses besluiten over de radio een woord van dank te richten tot allen, die hebben bijgedragen die dag voor haar onvergetelijk te maken. Dit geschiedde heden in een uitzending over beide zenders van Hilversum.

De voorzitter van de Tweede Kamer zond namens de Tweede Kamer een telegrafische gelukwens, die zegt: Moge Gods zegen u bijstaan bij uw studie en werk; moge uw leven gelukkig zijn, vrij van zorgen en overvloedig aan vriendschap; blijf wie gij thans reeds zijt en moge de toekomst u maken wat gij eenmaal hoopt te worden. Het Nederlandse volk draagt uw beeltenis in zijn hart en omringt u met zijn genegenheid en liefde.

De prinses antwoordde: Mijn zeer hartelijke dank voor uw vriendelijk telegram, dat mij bijzonder getroffen heeft.

Drukke Garden Party in Forttuintje kwam t.b.c.-patienten ten goede

Fleurige fair trok groot select gezelschap

Willemstad. — Enkele honderden personen hebben gisteravond genotenvan de zeer goed opgezette "Garden Party" welke door Mevrouw Struycken, alsmede een schare van medewerkers en medewerksters werd georganiseerd ten bate van het Prinses Beatrix Fonds in de tuin van het Gouvernementshuis werd gehouden. Reeds kort na zeven uur kwamen velen binnen en al spoedig kwam de stemming erin.

Toen wij omstreeks half tien de feëriek verlichte tuin binnentraden was het zo druk, dat wij bij wijze van spreken ons met de ellebogen een weg moesten banen door de tuin waar het vooral bij het rad van avontuur druk was. Vanzelfsprekend ook bij de bar, waarin wij enkele bekenden ontdekten die de whisky-soda's klaarmaakten. Dit nuttige werk bleek bij Pancho Da Costa Gomez in prima handen. Er was veel te doen op deze party. Poppen en planten werden in grote getale verkocht en menigeen ging met een van deze attracties naar huis.

De poppenfamilie Sneeuwwitje en de Zeven Dwergen werd bij Amerikaanse verkoop voor ruim vijfhonderd gulden aan de man gebracht. De poppenkast zelf bracht bijna driehonderd gulden op. Deze hoge bedragen konden slechts door een persoon bijeen gehaald worden, nl. Dick Wentholt, een marine-man, die tevens een uitstekend conferencier bleek te zijn.

De keuken die door de CPIM werd verzorgd, blonk natuurlijk weer uit door de uitstekende hapjes die hier werden klaargemaakt. De steaks smolten in de monden van de hongerige gasten.

Er waren veel bezoekers, maar ook belangrijke bezoekers. De Gouverneur deed enthousiast mee, verder zagen wij Minister Booi, Commandeur A. van Karnebeek en Overste Rikkers die wij slechts een half uur tevoren bij de taptoe in de Niewindstraat gezien hadden. Dit heeft ons getroffen, de Overste laat zijn jongens nooit in de steek. Dat maakt hem juist zo'n fijne commandant.

De muziek werd deze avond verzorgd door de "Lubricators" van de CPIM en het groepje van Alberto Palm. Pure Antilliaanse muziek klonk na de Engelse wals en foxtrot. Dat velen een graag gebruik van de dansvloer maakten, was wel te begrijpen.

De party schijnt — officieel weten wij nog niets — financieel een groot succes te zijn geweest. Wij hoorden beweren, dat de tien mille gehaald werden, wat een mooi bedrag is voor één avond. De organisatrice en haar medewerkers mogen tevreden zijn over hun harde werken.

Op onderstaande foto zien wij duidelijk hoe gezellig en druk het was op de garden party in de tuin van het Gouvernementshuis gisteravond. De Algemene Bar deed prima zaken evenals de champagne-bar.

Onder een enorme belangstelling heeft de Mariniersskapel gisteravond ter gelegenheid van de verjaardag van Prinses Beatrix op de trappen van de San Mateokerk een taptoe gegeven. Honderden toeschouwers zagen tegen negen uur hoe de kapel onder een licht van fakkels kwam aangemar cheerd. De in het wit geklede Mariniers stelden zich op de trappen op en precies om negen uur begon de taptoe. Overste Rikkers met zijn echtgenote alsmede Majoor van de Heuvel woonden de taptoe bij.

De opbrengst van de Garden Party

Willemstad. — De Garden Party in de tuin van het Gouvernementshuis heeft ƒ 8.076.— opgebracht. Giften in geld en de entree-prijzen medegerekend, bedraagt de opbrengst echter ruim ƒ 12.000.—.

De door de fa. Marchena & Moron geschonken radio en de Olivetti schrijfmachine, die de fa. Muskus ten geschenke gaf, zullen nog worden verloot.

Enkele deur-prijzen werden nog niet afgehaald.

Dit zijn no. 253 (R.C.A.-radio); no. 52 (kaas); no 107 (2 diners Hato restaurant); no. 53 (schilderij).

Vechtpartij

Willemstad. — Gisteren werd aan een voorbijgaande Patrouille medegedeeld dat er in de Middenstraat een oploopje was. Het bleek een 30-tal mensen te zijn waarvan er twee ruzie hadden. de een frommelde iets in zijn zak dat na onderzoek een scheermes bleek te zijn. A.P. werd met scheermes en al naar de wacht overgebracht waar een P.V. werd opgemaakt.

Campo-perikelen

Willemstad. - Vannacht werd aangehouden de man I.F., die op C. en A. een stuk beton door de shutters had gegooid, waardoor de bewoonster en de kamergenoot werden geraakt. De kamergenoot had de benen genomen. De verdachte werd ingesloten.

Het verkeer

Willemstad. - De verkeersafdeling had 3 lichte aanrijdingen te behandelen. Voorts reed gisterochtend om 6.50 uur een personenauto bestuurd door R.B. de frasteringen van de percelen 10 en 12 in de Wageningenstraat stuk, en botste tegen een in de koraal staande huurauto van perceel 12 aan. De bestuurder verklaarde dat bij het nemen van de bocht zijn voet van de rempedaal afgleed en op het gaspedaal terecht kwam, waardoor materiële schade.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst maakte gisteren 2 P.V.'s. Er kwam een brandmelding binnen wat een loos alarm bleek te zijn. Er was gemeld dat er brand was in de Hendrikssteeg. De brandspuit rukte uit, maar kon nergens een brand vinden. De Mobiele Brigade maakte 8 P.V.'s en verleende 16 maal assistentie.

Gaf teveel gas

Willemstad. - Gistermiddag reed een bestuurder onder toezicht, die zijn rijexamen aflegde, tegen perceel 1 van de Quintastraat op. Het gebeurde doordat hij bij het nemen van de bocht Quintastraat—van Lennepstraat teveel gas gaf.

Broederliefde?

Willemstad. — Door de Mobiele Brigade werd assistentie verleend op de Brionweg alwaar twee broers aan het vechten waren geslagen. De Patrouille regelde de zaak.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje en zusje

BEATRIX EDITH MARIE

op 31 Januari 1956.

H. M. van Delden
E. A. van Delden-Romijn
Astrid
Glenda
Elaine

St. Elisabeth's gasthuis
Curaçao

Journala Mobiele Brigade

Willemstad. - Er werd ons vanmorgen meegedeeld dat er 35 p.v.'s waren gemaakt tegen bestuurders die reden zonder geldige nummerplaten.

Steekpartij

Willemstad. - Gisteren had weer eens een steekpartij plaats, deze keer op Rein, alwaar de man F.D. met een mes was gestoken in zijn rug door E.M. Het slachtoffer werd naar het St. Elizabeth Gasthuis vervoerd. De dader werd des nachts aangehouden en ingesloten.

Uitslagen basketball-wedstrijden

Willemstad. — Gisteravond werden weer twee wedstrijden verspeeld van het Aquino-tournooi op het veld van het St. Thomascollege en waarvoor een beker is beschikbaar gesteld door de agent van het welbekende Heineken's Bier. Het is een zeer sportieve en mooie wedstrijd geweest tussen deze twee rivalen en eerlijk moet gezegd worden, dat Huracan beter gespeeld heeft dan Dragons. Vooral de schutters van Huracan waren op hun best terwijl de verdediging van Dragons zoek was. Ook de schutters van Dragons waren in den beginne niet fortuinlijk, doch vooral in de 3e en 4e quarters kwamen zij beter opzetten. Huracan liet geen enkele kans onbenut en het is duidelijk te zien, dat zij flink trainen. Voor Dragons kwam uit de bekende CLD-speler Renny Rensie die een ware aanwinst is.

In de laatste quarter heeft Dragons alle zeilen bijgezet en wist zodanig de achterstand in te halen, waardoor ze slechts met 54—57 verloor van Huracan, een stand, die de verhouding helemaal niet goed weergeeft.

Hierna speelde Sithoc tegen Lightning en deze wedstrijd is ook een spannende geweest, waarbij Lightning haar beste beentje voorzette. Reeds in de eerste quarter stond het vast, dat Lightning door haar geoefendheid zou winnen, doch hiertoe moest zij flink spelen en vooral de passes en schieten van beide zijden ontlokten menig applaus van het publiek. Sithoc liet zich niet onbetuigd en ook hier vielen de jeugdige schutters op, die een paar mooie ballen scoorden. Haar reserve is goed en men moet degelijk rekening houden met deze jeugdige en watervlugge knapen.

Lightning behield de leiding tot het laatste toe en jammer is door een incident de wedstrijd één minuut eerder afgeblazen, waarbij Lightning won met 58—48. Jammer is, dat de mogelijkheid bestaat, dat de wedstrijden van dit tournooi op een ander veld zullen moeten worden verspeeld en wel naar aanleiding van dit incident. De publieke belangstelling voor deze twee wedstrijden was zeer groot en de leiding was in handen van Grep en O'Niel, die zeer streng, doch goed floten.

De winnaar van de door-prijs is Julius de Leeuw, no. 480.

Fris piano-recital in Asiento

Harmonisch en gaaf spel van het duo INGRAM

Asiento. — Gisteravond debuteerden in de Sociëteit Asiento de twee jonge Panamenen Nelly Hirsch de Ingram en Jaime Ingram. Het is een gelukkig gedachte geweest deze twee jonge Zuid-Amerikanen in de gelegenheid te stellen op ons eiland twee recitals te geven.

Hoewel beiden nog jong zijn, toont hun spel een wonderlijke rijpheid en een zeker gemak.

De Ingrams openden het programma met de Sonate in D van Mozart. Men zal in de muziekgeschiedenis weinig werken aantreffen die voor twee piano's geschreven zijn. Deze sonate van Mozart, evenals de andere werken op het programma van deze avond, zijn voor twee piano's gemaakt, behalve het tweede nummer de „Fantasy" van Schubert, die voor quatre-mains bedoeld is. Bij de sonate van Mozart kregen wij de indruk, dat die snel en zenuwachtig gespeeld werd. Maar bij de „Fantasy" herkregen de Ingram's hun zekerheid en werd dit romantisch keurig afgewerkt.

Na de pauze speelde het echtpaar van Debussy „Lindaraja" en van Arthur Benjamin „Jamaican Rumba", twee korte, vlot gespeelde werkjes, die de Suite No. 2 van Rachmaninoff voorafgingen. Op meesterlijke wijze vulden de twee piano's elkaar hier aan en hielden de zaal gespannen onder de romantische tonen. De Ingram's gaven zich geheel aan dit werk en sleepten de zaal mee. Daar het gehele programma niet te zwaar was gehouden, was dit laatste werk van de Rus Rachmaninoff en slot, dat de begaafdheid en het elan van de jonge Panamenen onderstreepte. Geen moment haperden zij. Hun techniek bewees een veelzijdige en langdurige opleiding. Tijdens hun spel krijgt men de indruk, dat de Ingrams met gemak hun programma afwerken.

Het publiek applaudisseerde na afloop langdurig, wat de Ingrams deed besluiten een encore te geven van de Braziliaanse componist Pinto en wel „Rotopanga", een luchtig, alleraardigst toegtje. Wij kunnen een ieder aanraden vanavond de tweede recital in Roxy bij te wonen, omdat dan door de Ingrams twee Zuid-Amerikaanse componisten zullen worden geïntroduceerd, en wel Cordero en Guarnieri met respectievelijk „Duo 1954" en „Negro-Dance".

Na afloop dankte de voorzitter van de V.C.K.S. het echtpaar Ingram en gaf Mevrouw Ingram namens het publiek een prachtige ruiker.

AGENDA

WEST-END
„The Sun shines brigth"; 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA
„Mr. Roberts"; 19.00 en 21.00 uur.

ROXY
„Piano Recital duo Ingram. 20.30 uur.

CARIBE
„La Fuerza del Distino" 20.00 uur

REX
„El Paso stampede" en Koninklijk Bezoek; 20.00 uur

ROYAL
„One Way Street"; 20.00 uur.

„Alerta" weer verschenen

Willemstad. — Dezer dagen ontvingen wij het nieuwste nummer van het partijorgaan van de Curaçaose KVP „Alerta", welk blad sinds enige maanden niet verschenen was.

Het blad maakt een goed verzorgde indruk en wij wensen de redactie veel succes toe.

Ongeval op Motet-werf

Willemstad. — Gistermiddag om kwart voor drie, werd er gemeld dat op de Motet werf een ongeval zou hebben plaats gehad. Het bleek dat een truck bestuurd door L. E. bij het binnenrijden van de poort, met de zijkant tegen de muur kwam, waardoor de plank die op de laadbak lag naar achteren schoof, waardoor het been van de man V.C. die achter op zat bekneld raakte en brak. Dr. Allaart, die passeerde, verleende eerst hulp waarna V.C. naar de dokterskamer op Negropont werd vervoerd.

EXAMENS

Willemstad. - De uitslagen van het examen boekhouden, uitgaande van de Nederlandse Associatie voor Praktijkexamens, gehouden op Curaçao en Aruba op 13 en 14 December 1955, luiden:

Geëxamineerd 26 candidaten, afgewezen 15 candidaten, geslaagd 11 candidaten, t.w.: mevr. L. H. van Schouwen—Denz en de heren B. B. Brijmohan, S. de Castro, D. G. Dieffenthaler, A. Herding, G. C. Statius Muller, R. Narain, T. A. Pietersz, V. A. Servage, B. H. Sorel en J. M. Wanga.

Vertegenwoordiger Max Factor naar Curacao

Willemstad. - Hedenmiddag omstreeks 18.40 uur arriveert op Dr. Albert Plesman Luchthaven de heer E. Derek Politi, speciale vertegenwoordiger van de Export Division van Max Factor en Co., de beroemde fabrikante van kosmetische produkten.

Mr. Politi is persoonlijk door de heer Max Factor opgeleid en op de hoogte van de laatste snufjes op het gebied van make-up.

Gedurende zijn verblijf alhier zal hij de dames van Curacao kunnen inlichten omtrent het gebruik van Creme Puff make-up en kleurvaste lipstick.

Mr. Politi zal uiteraard ook besprekingen voeren met de agente van Max Factor en Co., de firma Marchena Moron en Co. N.V., over de wijze waarop de wereldberoemde produkten populair gemaakt kunnen worden.

Alvorens naar Hollywood, waar de heer Politi regelrecht vandaan komt, terug te keren, zal hij de verschillende agenten in Bermuda, de Bahama's, Barbados, Jamaica, Brits Guyana en Trinidad bezoeken. Ook Aruba zal door de heer Politi bezocht worden.

Laatste ontmoeting om het equipe-sabelkampioenschap 1955

Willemstad. — Donderdagavond op de banen van C.S.C. zullen de laatste twee ontmoetingen plaats vinden, n.l. CSC — Sithoc en CSC — Mariniers. Mocht CSC deze ontmoetingen winnen, dan is het kampioen 1955.

De wedstrijden beginnen om 20 uur.

Bovenstaande radio is de Philips Radiogramofoon welke aangeboden is geworden door: N.V. Marchena, Moron & Co. en N.V. Philips Antillana aan het Prinses Beatrix Fonds. Dit toestel zal later door deze stichting verloot worden.

Levert Rusland duikboten aan Egypte?

Toronto. — De Israelische consul-generaal in de Verenigde Staten, Hyman, heeft gisteren op een loods congres in Toronto verklaard, dat de Sovjet-Unie aan Egypte duikboten levert. Israel heeft een adempauze „van zes tot acht maanden", meende hij.

De Sovjet-Russische produktie

Moskou. — Het centrale bureau voor de statistiek in de Sovjet-Unie deelt mede, dat het plan voor de industriële produktie voor 1955 voor 103% verwezenlijkt is. De landbouwproduktie steeg vergeleken met 1954 met 13%. Eind 1955 namen bijna 48 miljoen personen deel aan het productieproces of 1,1 miljoen meer dan in 1954. Evenals voorgaande jaren waren er geen werklozen in de Sovjet Unie.

De OLVEH van 1879

's-Gravenhage. — De OLVEH van 1879, het onderling levensverzekering genootschap te 's-Gravenhage, dat in februari 1955 de grens van Nf. 500 miljoen verzekerd kapitaal overschreed, heeft dezer dagen de 600 miljoen (Ned. crt.) bereikt. Deze snelle groei is het gevolg van de goede produktie in 1955 en van de overname van St. Eloy.

Mr. ROOSE lid Hof van Justitie te Willemstad

's-Gravenhage. — Ter aanvulling in de vacature-Pekelharing zal mr. A. H. Roose binnenkort vertrekken naar Willemstad als lid van het hof van justitie.

Orkaan op Fidji-eilanden

Suva. — Boven het Noordwestelijk deel van Viti Levu, het grootste eiland van de Fidji-groep, is een orkaan voorbij getrokken. Lautoka, op een na de grootste stad op de Fidji-eilanden, werd aanmerkelijk beschadigd; de gemeente Ba kwam geheel onder water te staan. Bomen werden ontworteld en vele schepen vergingen of moesten ijlings beschutting zoeken.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

31

„Kom maar mee. De taxi wacht voor de steeg."

Op de hoek van het smalle straatje stond een blokbandwagen. De Pastoor, die voor deze gelegenheid een uniformpet droeg, sprong er uit en opende met een effen gezicht het portier. Er werd geen woord gesproken, terwijl de wagen zich met een flinke vaart door het drukke namiddagverkeer spoedde. Het klokje op de bestuurdersplaats wees twaalf minuten over drie, toen de Pastoor voor de ingang van het restaurant van één der beste hotels stopte. Hij hielp zijn vrachtje met de voorkomendheid van iemand, die hoopt een flinke fooi te zullen ontvangen en tikte beleefd aan zijn pet, toen de leider van het karwei hem had betaald. De schrale vreemdeling legde even de hand op de arm van de Baron, leidde deze door het restaurant naar een deur in de achtermuur, door ten met hem een smalle gang en ging hem toen voor langs een trap, die naar de op dit ogenblik geheel verlaten corridor op de eerste verdieping van het hotel voerde. Daar opende hij de deur van een der kamers en betrad deze snel, door Jacob gevolgd.

Alles ging zo vlug, zo natuurlijk, zo volkomen beheerst in zijn werk, dat de Baron zich geen ogenblik rekenschap gaf van de ernst van de zaak, waarin de Bonzer hem had gemengd. Niemand scheen enige notitie van hem of van zijn begeleider te hebben genomen, sedert zij de ingang van het restaurant waren binnengegaan en Jacob voelde zijn achting stijgen voor de zelfverzekerdheid waarmee zijn metgezel wist op te treden. Plotseling, terwijl hij zijn blikken door de onpersoonlijk aandoende hotelkamer liet gaan, realiseerde hij zich, dat hij behulpzaam was bij een moord. Maar ook drong het gelijktijdig tot hem door, dat hij zich veilig kon toevertrouwen aan de bekwame handen van de man, die zich, zonder een schijn van haast of ontroering, over een stoel boog, waar op de kledingstukken lagen.

„Trek vlug je pak uit en deze kleren aan. Je overhemd en je das kan je aanhouden, maar de schoenen moet je verwisselen."

Jacob haastte zich. Deze man was gewend gehoorzaamd te worden, dat kon je zo zien. En het kwam waarschijnlijk op seconden aan. Toen hij het bruine pak en de bruine schoenen had aangetrokken werd hij op een stoel bij het raam gezet. Zijn opdrachtgever sloeg een handdoek om de hals van de Baron, trad enige passen achteruit om hem scherp aan te zien en begon toen met een schaar en een scheermes enige kleine veranderingen in diens haar en wenkbrauwen aan te brengen. Van tijd tot tijd wierp hij een snelle blik op een portret dat op tafel lag. Hij werkte vlug en rustig. Met een scherp riekende vloeistof schilderde hij op de linkerwang van de Baron een blauwrode vlek, die bij de slaap begon en bijna aan de kin eindigde: hierbij werd de foto vaak en opmerkzaam geraadpleegd. Zonder de aandacht ook maar een ogenblik aan zijn arbeid te onttrekken, sprak hij ononderbroken en nadrukkelijk, duidelijkheidshalve sommige van de zinnen herhalend.

„Je stelt een Turkse heer voor, die Adelki Ferouch heet. Je logeert in dit hotel op de tweede verdieping, kamer 227. Straks, als ik met je klaar ben, ga je van hier de kamer uitkomende links twintig passen de gang door, dan een brede witte trap met rode loper af en als je beneden bent, recht uit naar de voordeur. Spreekt op de gangen of op de trap iemand tegen je, dan mompel je in het Nederlands met een duidelijk Frans accent: Geen tijd. Straks! Bij de loge van de portier roep je bevelend: Taxi! De portier komt dan aanrennen en roept buiten een wagen voor je. Als deze voorrijdt, geef je de portier een fooi. Ik zal je twee kwartjes geven om in je vestzak bij de hand te houden. Je stapt vlug in en roept tegen de chauffeur: Vite. Centraal Station! Je zal daar even voor vieren zijn en je neemt een enkele reis naar Den Haag, tweede klasse. Je haast je naar het tweede perron West en loopt ongeduri heen en weer langs de voor het vertrek gereedstaande trein, alsof je iemand verwacht, die niet komt opdagen. Tenslotte zie je je genoodzaakt de vier uur zeven naar Den Haag te laten vertrekken. Dan ga je naar de westelijke stationsuitgang en zegt — natuurlijk ook weer in gebroken Hollands —: „Ik heb iets vergeten. Teken even mijn kaartje af!" Dan loop je vlug naar huis, waar ik je opwacht met je beloning en je kleren. De reisbiljetten krijg je daar ook. Dan verkleed je je vlug en de Pastoor brengt je met zijn taxi naar Haarlem, waar je de vijf uur één en vijftig naar Den Haag neemt. Daar blijf je in de wachtkamer tot het tijd is voor de sneltrein naar België van acht uur twintig. In Brussel stap je over in de trein naar Parijs. Herhaal nu wat ik je heb gezegd."

Een opdracht als deze was nu juist een kolfje naar de hand van de Baron. Hij had vol aandacht toegeluisterd en was in staat bijna woordelijk de gegeven instructies te reproduceren. Toen hij daarmee gereed was, merkte hij op:

„Kunt u mij niet enig idee geven van het karakter van die Turk, van zijn manier van doen?"

Zijn metgezel knikte.

„Hij is een man die grote zaken doet, gewend zijn zin te krijgen, kort aangebonden, geprikkeld en gehaast. Vóór alles moet dus je optreden gedecideerd zijn. Hij is royaal met zijn geld en geeft hier in het hotel voor de geringste dienst altijd een fooi. Hij heeft de manieren van een grand seigneur."

De spreker wierp een blik op de electrische klok; deze stond op vijf minuten over half vier. Hij zette de Baron een lichtgrijze deukhoed op het hoofd en reikte hem een paar bruine glacé-handschoenen.

„Denk er om, gehaast, gedecideerd, erg zenuwachtig, vooral op het station. Hoe meer mensen zien dat je over iets opgewonden bent, hoe beter. En tenslotte als je het station uit bent: zo onopvallend mogelijk naar je huis. Vooral geen taxi of tram. Lopen!"

Voor het eerst sinds hij met de Baron samen was verhelderde even een glimlach het strakke gezicht van de leider. Hij legde de vinger op de lippen, opende de kamerdeur, keek even links en rechts en wenkte toen met de hand, dat Jacob kon gaan.

(Wordt vervolgd)

Dankbetuiging

Aan allen die hun medeleven hebben betoond tijdens de ziekte en overlijden van mijn dierbare echtgenoot, wijlen

GERARDUS G. GILZON

zeg ik hierbij hartelijk dank. Zeer in het bijzonder aan de Verpleegsters van het St. Elizabeth Gasthuis.

WEDUWE G. GILZON

Dwars door Jeruzalem loopt een stalen gordijn

ALS IN MEAH SHEARIM DE STILTE VAN DE SABBATH HANGT

De Zionsberg op de grens van Oud- en Nieuw-Jeruzalem. Op de achtergrond de Dormitiokerk, gebouwd op de plaats, waar Maria is gestorven. In de onmiddellijke nabijheid van deze kerk liggen de Zaal van het Laatste Avondmaal en de Tombe van David. Het beklimmen van de Zionsberg geschiedt op eigen verantwoording van de toerist. Vanaf de muur rechts, de grens van de Oude Stad wordt vaak door wachtposten geschoten.

Gevaarlijk toerisme in het centrum der Christenheid

JERUZALEM. - In Jeruzalem is het regenseizoen zo ongeveer afgelopen, Achthonderd-vijf-en-twintig meter hoog, in de heuvels van Judea, stijgt de temperatuur tot tussen de negentig en honderd graden. De tientallen Oosterse bedelaars kruipen weer amechtig in de schaduw, maar houden à tout prix vast aan de zenuwtick of shock, die zij met de hardnekkigheid van een octopus suggereren. Of zij rijzen op en gaan moedwillig in de zon zitten, om het medelijden van de passerende wandelaar, even hoog als het kwik in de thermometer, te doen stijgen. De Orthodoxe Joden, in hun lange zwarte jassen van Poolse snit, met hun bolhoeden en pajoth, zwermen als droefgeestige kraaien door de sub-tropische hitte. Ze zwermen uit en terug naar hun honk in Meah Shearim en blijven de fanatieke dragers van een oer-oude cultuur.

Alleen 's avonds valt een verfrissende koelte te bespeuren, die als een zucht vanuit de heuvels de geroosterde stad streelt. De avond is een verlossing, maar de straten zijn - in tegenstelling tot die in Tel Aviv - leeg genoeg om er een batterij kanonnen in af te vuren. Toeristen ziet men er weinig. **Daar is een verdwaalde Amerikaan,** die hijgend omhoog tornt tegen de berg Zion om neer te kunnen zien op de eeuwen-oude cultuur, die in zijn vaderland slechts een vage droom is. Hij doet het in hetzelfde monotone ritme, als waarmee zijn kaken een eindje bubble gum bewerken. Zijn programma is uitgebalanceerd tot in decimalen van seconden; hij „doet" Palestina in een tijdsbestek, dat hem hoogstens een vluchtig begrip kan geven van een land, dat onder de tractoren van de Joden bezig is te verdwijnen. En die tractoren zijn dan ook nog Amerikaans......

De veelzijdige propaganda van het Toeristen-Centrum levert niet veel meer dan deze enkeling op, want het Nieuwe Zion is ver en moeilijk te betreden. De negotie van de bedelaars lijdt er echter niet onder. Monotoon druppelen de piasters in de uitgestrekte handen of opgehouden hoeden. En de soms prachtige Oosterse koppen knikken genadiglijk en laten een mompelend dankgebed ontsnappen, voor het verdere heil van de goede gever.

Er is geen stad ter wereld, die zo veel nationaliteiten herbergt. Jeruzalem is een conglomeraat van typen en van even zovele levensbegrippen. Alleen de honden schurken hun magere karkassen tegen de deurposten in de heilige overtuiging, dat zij zo ongeveer autochtoon zijn. En dat is hen aan te zien, want de lome traditie van de Oosterse luiheid heeft zich vastgezet in hun stomme koppen, waarmee ze telkens opnieuw de snelheid van de moderne wereld onderschatten en zich onder de voorwielen van voorbij-rijdende auto's de hondenhemel laten binnen smijten. Nergens sterven zoveel honden door motorische snelheid als hier. En ze liggen langs de kant als een symbool van het conflict tussen twee levensritmen: het oostelijke en het westelijke. In de sub-tropische hitte spoeden de gebaarden en zwart gejasten zich aan hen voorbij; de een na de ander. Tot dat er een Barmhartige Samaritaan zich over de gesneuvelde „Oosterling" heen-buigt en hem menslievend een graf bezorgt ergens in de heuvels van Judea. Want Oud en Nieuw Testament worden hier steeds opnieuw waar.

Beschoten

Gisteren is onze Amerikaanse toerist beschoten. Zo dicht bij de muur van de Oude Stad, werd hij niet langer vertrouwd, op de Arabische korrel genomen en bijna geslachtofferd op het dubieuze altaar van een wapenstilstandsovereenkomst. De kogel is juist langs zijn kauwende kaken gegaan en sloeg driftig tegen de muur van een ruïne. Zonder meer kwam hij er niet vanaf, want los gesprongen steenstukken troffen zijn onthutst gezicht. Nog bloedend kwam hij zijn beklag maken bij de „officiële instanties". „Als je niet eens meer rustig de Heilige Plaatsen kunt bekijken......"

De argeloze had niets gezien van de viertalige waarschuwing, die hem aan de voet van de berg Zion duidelijk zijn eigen verantwoording voor een beklimming onder het oog had gebracht. Hij begreep ook niets van de vijandige ogen, die zo dicht bij de Tombe van David en zo dicht bij de zaal van het „Laatste Avondmaal" hem bespied hadden. Want Jeruzalem, dat — volgens de toeristen-propaganda, in kleurrijke boekjes — ......„glitters like a jewel in the tiara of the Judean Hills"... wordt doorsneden door een diepe kloof, de kloof tussen oost en west, tussen Jood en Arabier. En de Amerikaan kijkt vol verbazing naar de straat, die verdeeld wordt door een rol prikkeldraad, waarachter bruine gezichten boven een witte burnous een Arabische nationaliteit verraden.

Hij raakt er om zo te zeggen van onthutst en zijn vrijheidlievende geest begrijpt niets meer van dit symbool van gespletenheid, juist daar, waar hij een grotere eenheid had verwacht dan waar ook ter wereld.

De Amerikaan is verbonden en haastig teruggekeerd naar zijn hotel, waar hij nog steeds peinst over het probleem Jeruzalem. Intussen zijn vandaag de Arabische lopen opnieuw geheven geweest en spuwden zij vuur naar al even argeloze toeristen, die gedacht hadden dat Palestina een eiland van geheiligde rust was. De 9 m.m. kogels hebben een abrupt einde gemaakt aan deze droom. Misschien ook, dat daarom de propaganda „Visit Israël; The Land of the Bible" schipbreuk lijdt. Want men moet hier — somtijds — rennen for dear life....

Nieuw-Jeruzalem

De Joden hebben — bij de verdediging van Jeruzalem — een wonder beleefd. Zij bezaten twee kanonnen en één daarvan was nog onbruikbaar. Het ander is echter met des te meer overleg van de ene kant van de stad naar de andere gesleept. Het moet een leven geweest zijn als een oordeel. En daarbij hebben de nodige waterpijpen, die als „dreigende" lopen uit de muren staken, de toch al zo wankele Arabische moed, totaal ondermijnd, zodat het Nieuwe Jeruzalem in Joodse handen bleef en het Oude, waar Koning Abdulah werd neergeschoten, Arabisch territorium werd. Maar daarmee is 't probleem niet opgelost. De Arabische wraak zoekt soms een uitlaat in **maniputaties als die van vandaag of gis**-

Een verkenningsreis door Israël

door

LEO J. DERKSEN

3

teren! En zelfs de honden heffen verbaasd hun koppen, over zoveel tweedachtigheid in een gebied, waar iedereen een hermetisch gesloten eenheid zou mogen verwachten.

De Joden hebben dat nieuwe gedeelte van Jeruzalem, dat 150.000 inwoners telt, intussen in no time tot hoofdstad gebombardeerd en hun regeringsinstanties zetelen hier in gloednieuwe gebouwen.

Barukh Hashem; dank God voor dit wonder. Want kijk: er is de Westminster Dictionairy of the Bible waaraan Christelijke theologen achter de naam Jeruzalem de volgende verklaring schrijven: the sacred city and well-known capital of Judah, of Judea, of Palestine and of the Jews throughout the world." En als Christelijke theologen dat zeggen, waarom zouden de Joden zelf dan hieraan tornen....? En, dat de Verenigde Naties op 29 november 1947 besloten, dat Jeruzalem een „corpus separatum" moest worden, onder internationaal bestuur, zegt niets; en dat de Paus tot driemaal toe op internationalisatie van Jeruzalem aandrong, om de onvervreemdbare rechten van het Christendom op de Heilige Plaatsen te waarborgen, zegt klaarblijkelijk ook niets. Er is toch geen gevaar bij deze plaatsen? De Joden houden zich verre van alles, wat voor de Christenheid aanleiding zou kunnen zijn om de veiligheid van die plaatsden in twijfel te trekken. Zij eerbiedigen die plaatsen, nietwaar? Maar de arme toerist, die na tientallen formulieren en een pokkenboekje vol pijnlijke inentingen, in het Nieuwe Zion is aangeland, moet somtijds rennen for dear life......

Intussen sukkelen de witte jeeps van de UNO als rijdende symbolen van Verenigde Onmacht door de straten. De Amerikaan (met een enorme pleister op zijn geschonden gezicht) staart nukkig door het raam van zijn hotel en wacht op het eerste het beste vliegtuig dat hem to dear home kan voeren. Voor hem geen Mount Zion meer. Voor hem geen St. George Road, waar prikkeldraad de weg naar de Amerikaanse Kolonie in het Oude (en Arabische) Jeruzalem barricadeert. Het is uit met al de heiligheid. Voor hem.

In de Israel Touringclub discussiëren nog enkele — al even argeloze — toeristen, over het sightseeing plan. Zij maken de troosteloze balans op van datgene wat er nog te bezichtigen valt. Op de berg Zion is dat de zaal van het „Laatste Avondmaal", de Dormitiokerk, die gebouwd is op de plaats waar Maria is gestorven, de Tombe van David en de Chambre of Destruction. Een oude Turkse vesting sluimert hier en droomt met verweerde restanten over de vervlogen eeuwen. Daarin is ook die Tombe van David, die er al vóór de Turken moet zijn geweest. Want David slaapt (hij is niet dood) en wacht op de komst van de Messias. Ge huurt een zwart kalotje, dat ge precies op de kruin van een hoofd plaatst en bezoekt dan deze Tombe, die bedekt is met een rood kleed, versierd met zilveren kronen en ook al zilveren Torah-houders. Maar niemand kan u vertellen, wat er eigenlijk precies inzit. De orthodoxe Joden zingen voor het gesmede hekje fascinerende liederen, die droefgeestig nagalmen in de verweerde ruimte.

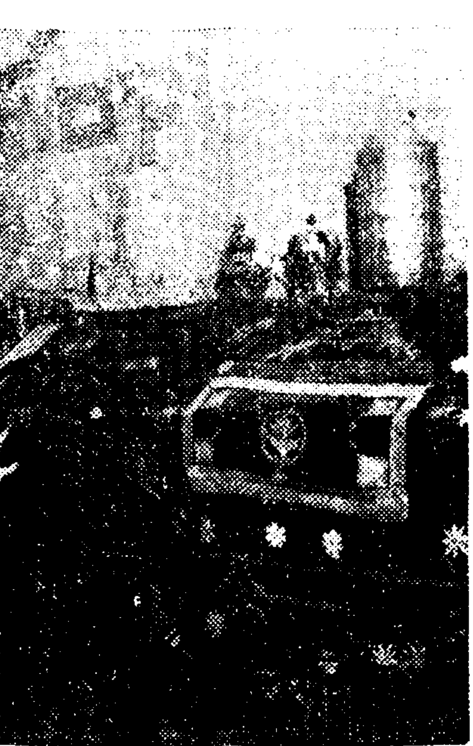
De Chambre of Destruction kunt ge alleen bereiken met een gebogen rug. Het is een nog al sinistere grot, waarin allerlei restanten uit concentratiekampen de Joden-vervolging gedurende het Nazi-bewind symboliseren. Ge vindt er verbrande Torah-rollen en stukken zeep, met de lugubere inscriptie R.J.F.; een afkorting van de Duitse woorden voor Rein Joods Vet. Daarmee zijt ge aan het eind van uw latijn op de Zionsberg. Er rest u niets meer. Nauwelijks tien meter bij u vandaan ligt de oude muur en daarachter schuilen andere plaatsen die echter onbereikbaar zijn.

En wilt ge met alle geweld toch naar de „andere kant", dan zult ge terug moeten via Beiroet. Het enige wat ge kunt doen is, op de plaats gaan staan, waar eertijds het paleis van Pilatus stond. Vandaar af kunt ge tenminste nog iets zien van de Oude Stad. Daar ligt Gethsemaneh, de Hof van Olijven, het Dal van Josaphat, het vermoedelijke Golgotha. Daar, ergens in de verte, ligt ook Bethlehem. Maar ge kunt het alleen maar zien. Ge kunt er niet komen. Buiten Jeruzalem ligt ook nog de geboorteplaats van Johannes de Doper en dat is Israëlisch gebied. Er is ook nog Nazareth en Tiberias. En dat is een troost.

Alleen tijdens de Kerst- en de Paasdagen worden de poorten hier opengesmeten. Terwille van het Christendom mogen de Christenen uit Israël naar de andere kant. En de Christenen uit Trans-Jordanië kunnen eindelijk de Mount Zion beklimmen, waartegen ze al zo lang hebben opgezien. En ze behoeven dan niet te rennen.

For dear live!

Tijdens de Sabbath kunt ge het beste uw ziel in lijdzaamheid bezitten. De anders bijna dynamische gang van de zwart gejasten wordt een voorzichtig bewegen; of zij liggen volkomen stil als opgelegde vissersboten. In hun wijk, het Meah Shearim, is de **slagader van het leven** doorgesneden en wordt het gulpende bloed opgevangen in de Tenach en de Talmoed. Het is de dag van het bidden en niet eten. De stadsbussen liggen stil en om een taxi te veroveren dient ge met monniksgeduld gezegend te zijn Overigens zal deze taxi nooit tot Meah Shearim doordringen, want de chauffeur stelt het leven van zijn passagiers niet zomaar in de waagschaal. Zelfs in een auto door deze wijk rijden betekent zelfmoord. Ge wordt gekielhaald, wel niet helemaal, maar toch voldoende om u te doen inzien, dat het beter is te wandelen of thuis te blijven. En ge blijft dus thuis of ge gaat wandelen. Angstvallig alles vermijdend wat de indruk van onsolidariteit kan wekken. Zelfs de niet-godsdienstige Joden bewaren zich voor al te veel luidruchtigheid en bewegen zich voort op hetzelfde Sabbath-ritme.

De Tombe van David in de Nieuwe Stad van Jeruzalem. Hier slaapt volgens vele orthodoxe Joden de grote Koning David.

De stilte van de avond wordt soms doorbroken door een luid gezang, dat eindeloos schijnt na te galmen tussen de huizen. Want sommige Joden zingen hun gebeden voor het open raam, met het gezicht naar het oosten, in zoverre dat mogelijk is. Het is een fascinerend ritme, waarin steeds weer hetzelfde thema zich hardnekkig op de voorgrond dringt en waarbij de passerende wandelaar bijna gedwongen wordt te luisteren. Maar de zangers zijn nog slechts enkelingen; zij worden steeds minder, klaarblijkelijk weggespoeld op de vloed van een steeds meer toenemende ongodsdienstigheid.

Na zonsondergang, op zaterdagavond, breekt het leven weer los. Het herneemt zijn rechten, onverbiddelijk. En de Christenen hebben dan — na de Sabbath — nog hun eigen zondag......

De „Zaal van het Laatste Avondmaal". Eeuwenlang heeft hier een Turkse vesting gestaan, maar de zuilen dateren waarschijnlijk nog uit de tijd van Christus.

Geen internationalisatie

Men behoeft de Joden deze stad intussen niet te benijden. Een hoofdstad, die gedeeld wordt met de „vijand" is allerminst een benijdenswaardig bezit. Hun regeringsgebouwen staan nog geen honderd meter van de Arabische wraak, die over de muren van de Oude Stad loert, en de Joden doen of er niets aan de hand is; of er eigenlijk ook nooit over internationalisatie is gesproken. Het schijnt, alsof niemand hier er nog in gelooft. En het is waarlijk zo: men krijgt de indruk, dat de Verenigde Naties er zelf niet meer in geloven want er is zelfs niet eens een begin gemaakt met de verwezenlijking van dit „corpus separatum". Hun jeeps sukkelen dagelijks droefgeestig van de Nieuwe naar de Oude Stad. En hun voornaamste taak bestaat in het samenstellen van gemengde Israëlische-Trans-Jordanische commissies, die dan weer eens het zoveelste grensincident moeten bestuderen. Het einde is niet in zicht en niemand vraagt zich af: waarom? In het Oude gedeelte zitten de Arabieren, in het Nieuwe de Joden; en is het niet goed zo? Maar de arme toerist rent voor zijn lieve leven.

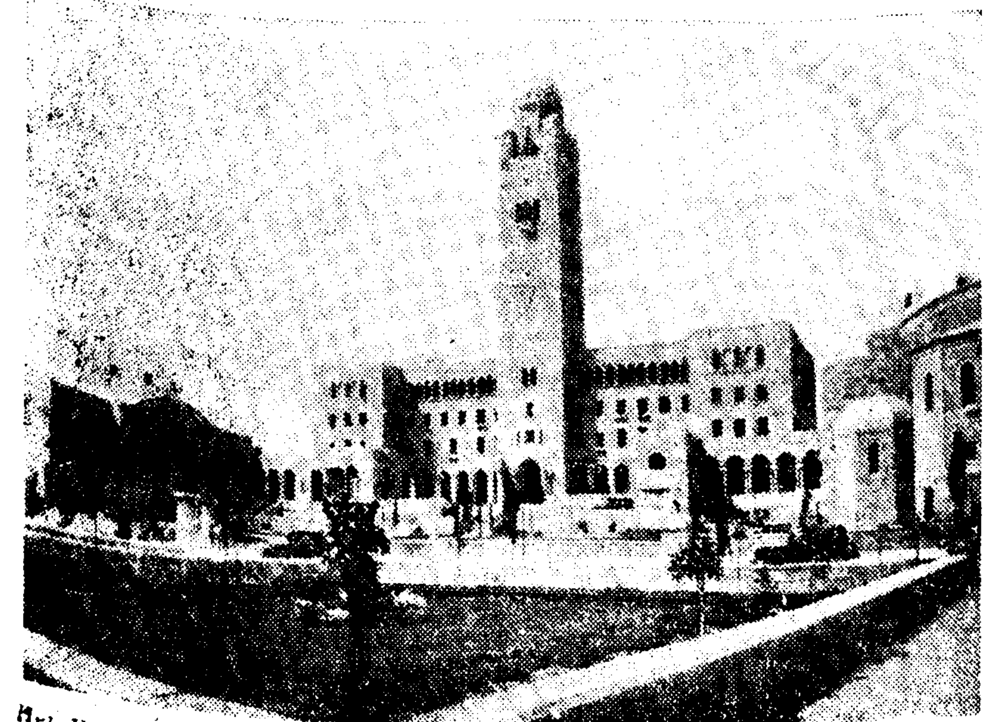
De Heilige Plaatsen zijn langzamerhand het terrein geworden van een politiek duel, waarbij ook nog politieke macht, om dat duel tot een goed einde te brengen, wordt gedemonstreerd.

En de argeloze toeristen in de Touringclub dunnen uit tot enkele moedigen, die doelbewust de realiteit onder de ogen durven zien. Het is een schoon schouwspel van onwetendheid. In het imposante gebouw van de „YMCA" spartelen ze wat onwennig in een van de twee zwembaden die Jerusalem rijk is; het andere is in het bezit van het „Presidenten" hotel en ook alleen beschikbaar voor de hooggeëerde gasten, onder wie een complete familie Rothschildt, die zich naarstig laat fotograferen voor het administratie-gebouw van de nederzetting Morgenthau, welke nederzetting met Amerikaans (Rothschildt-) kapitaal uit de grond is gestampt. In de vele bioscopen charmeren Amerikaanse pin-up girls en bezegelen heupwiegend en volkomen kissproof, het einde van de Oud-Palestijnse romantiek. De romantiek van de dromer, voor wie Jeruzalem nog steeds is de stad van David; de stad van het onvoltooid verleden. De droom is inderdaad een droom gebleven. En de Joden beklimmen de Berg Zion en bezien met heimwee het Tempelplein en de Klaagmuur, die nog steeds niet in hun bezit zijn. Tot zolang zijn de profetieën nog niet vervuld.

De kapel in de Dormitiokerk in Jeruzalem, die gebouwd is op de plaats, waar de Moeder des Heren zou zijn gestorven.

Intussen zal de Amerikaan morgen naar huis vliegen. Met een ontzaglijke pleister op zijn geschonden gezicht, als herinnering aan zijn bezoek aan de Heilige Plaatsen. Daarginds kan hij rustig zijn. Hij behoeft niet te rennen; for dear life.

Het Y. M. C. A.-gebouw in Nieuw-Jeruzalem. Hier bevindt zich één van de twee zwembaden, die de Nieuwe Stad rijk is.

De ridderorde van Hollywood „OSCAR"

Ieder jaar verleent de „Academy Motion Picture Arts and Sciences" een aantal onderscheidingen voor de beste filmprestatie van het jaar. Dat geldt zowel voor de regisseur, productieleider, acteur, actrice als scenario-schrijver. De betekenis van zo'n onderscheiding is in de loop der jaren aanmerkelijk in belangrijkheid toegenomen en zij wordt in de filmkolonie dan ook op hoge prijs gesteld. Sinds haar instelling in 1927 zijn er niet minder dan vierhonderd en elf van deze gouden beeldjes uitgereikt.

Wat is echter de oorsprong van deze filmorde en hoe kwam zij aan haar naam?

Toen in 1927 door de hiervoor genoemde Academy besloten werd die onderscheiding in te stellen, adviseerde Cedric Gibbons geen certificaat, laurierkrans of medaille uit te reiken, doch een statuette te laten vervaardigen, waarin een zekere waardigheid werd uitgedrukt. Hij schetste een ontwerp en toen dat unaniem was goedgekeurd, werd dat ook uitgevoerd. Het beeldje is ongeveer vijfentwintig centimeter hoog, weegt ongeveer zes pond, is van binnen brons en van buiten goudplaqué. Het kost ongeveer honderd dollars per stuk.

Aanvankelijk heette het beeldje niet anders dan „het statuette". In 1931 werd er echter een nieuwe secretaresse benoemd, een zekere mrs Margaret Herrick, en toen deze op de eerste dag van haar werkzaamheden met de geheimen van de Academy werd bekend gemaakt en dus ook aan het „statuette" werd voorgesteld, riep zij uit:

„Dat ding herinnert mij aan mijn oom Oscar!"

Een toevallig in de buurt staande verslaggever ving die uitroep op en schreef in zijn krant dat de employé's van de Academy het statuette betitelden met de naam „Oscar". En van dat moment af, heette de grootste onderscheiding, die Hollywood kan verlenen „Oscar". Het aantal gelukkigen, dat er ieder jaar mee bedacht wordt, varieert. In 1948 werden er niet minder dan eenendertig stuks uitgereikt. De toekenning van deze tropheeën houdt geen verband met reeds in het bezit zijnde onderscheidingen. Het is best mogelijk er meer dan een te bezitten. Zo kreeg Gordon Hollingshead er in 1947 twee en daar hij reeds negen stuks in zijn bezit had, heeft hij thans een collectie van elf stuks en is daarmede „Oscar"-kampioen. Het eigenaardige hierbij is, dat Hollingshead uitsluitend korte filmpjes maakt voor Warner Bros. Ook de ontwerper Gibbons heeft in de loop der jaren een zestal van deze tropheeën verdiend.

Het grootste aantal van deze onderscheidingen viel aan schrijvers te beurt. Deze gaan met zeventig stuks aan de kop. Dan volgen de filmkunstenaars met achtendertig stuks, welk aantal gelijk staat met dat van de cameramannen.

Rest nog te vermelden, dat het beeldje voor het eerst op 6 mei 1929 werd uitgereikt aan elf personen, die in de periode 1927-1928 de beste filmprestaties hadden geleverd.

Tokio. — De Mitsubishi Scheepsbouw Maatschappij meldt, dat zij een contract met de Tide water Associated Oil heeft gesloten voor de bouw van twee super-tankschepen van elk 15.000 ton. De maatschappij heeft reeds twee van deze schepen voor Tidewater gebouwd.

Explosie veroorzaakt schade aan Ford-fabriek te Long Beach

Long Beach. - Een explosie van een petroleum opslagplaats gevolgd door een grote brand, waarbij brandende petroleum zich via water in een wijde omtrek verspreidde, is oorzaak van aanzienlijke schade — naar schatting tot één miljoen dollar aan de Ford fabriek te Long Beach in Californië.

Een ernstige regenbui, die overstromingen had veroorzaakt, was de oorzaak van het water, waarop de brandende petroleum dreef.

Deze regenbuien zijn thans veranderd in sneeuwbuien. Het water kreeg hierdoor een kans om af te vloeien, zodat het leven in de getroffen delen van Californië weer min of meer een normaal aanzien krijgt.

O.-Duitse leger in communistische strijdkrachten opgenomen

Parijs. - Na afloop van de conferentie van acht landen te Praag over het verdrag van Warschau is een communiqué uitgegeven waarin o.m. wordt gezegd, dat legereenheden van Oost-Duitsland in de verenigde (communistische) strijdkrachten zullen worden opgenomen en de Oostduitse minister van defensie een der plaatsvervangende opperbevelhebbers zal worden.

Bogota. - De Colombiaanse regering zal in de komende vijf jaren 400 miljoen pesos uitgeven voor wegenaanleg waarmede o.m. beoogd wordt landontginning mogelijk te maken.

Meaux gaat „ville radieuse" bouwen

Meaux. - De gemeenteraad van Meaux heeft besloten tot de bouw van een „ville radieuse", lijkende op de scheppingen van Le Corbusier. Het betreft hier niet een enkele „cité", zoals in Marseille of in Nantes-Rezé, maar vijf flatgebouwen, van elk 400 appartementen, waar duizenden mensen gehuisvest zullen kunnen worden. Het geheel komt in een park van 25 hectare te staan.

De flatgebouwen worden Noord-Zuid opgetrokken met twee grote voorgevels op de zonzijde.

Elk flatgebouw zal, evenals in Marseille of Nantes, een winkel voor levensmiddelen bevatten, een kleuterschool, een gymnastiekzaal en een kinderbewaarplaats op het dakterras.

Bovendien wil men er scholen en een stadion bij bouwen.

Olie versus steenkool

Rotterdam. — Onder de titel „Olie versus Steenkool" schrijft de „Nieuwe Rotterdamse Courant", dat tot de vele aspecten der tweede industriële revolutie ook behoort het toenemend gebruik van petroleum.

In een rede, die een functionaris van een maatschappij der Koninklijke-Shell Groep dezer dagen in Engeland heeft gehouden, werd voorspeld, dat binnen vier jaar 25% der Britse industrieën, die thans steenkool gebruiken, op olie overschakelen. In Engeland is de schaarste aan steenkool acuut. Engeland, dat een zeer belangrijke kolenexporteur was, moet thans meer steenkool invoeren dan het uitvoert. Hieraan is o.a. debet de slechte toestand van tal van Engelse kolenmijnen. De versnippering, waardoor vele kleine maatschappijen ontstaan, maakt het transport onder de grond kostbaar. Wat dit betreft, hebben de landen, waar de kolenmijnbouw later is ontstaan, een voorsprong op de pioniers.

Strijd om Haagse Hopje beslist

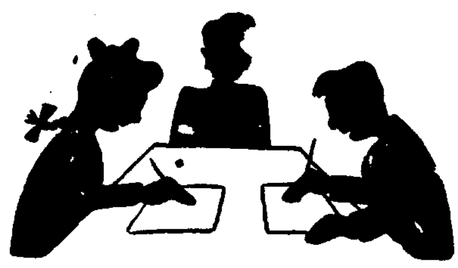
's-Gravenhage. - De waarnemende president van de rechtbank te 's-Gravenhage, mr. R. Prins, heeft uitspraak gedaan in het kort geding, dat dezer dagen heeft gediend inzake het „enige echte" Haagse hopje.

Er heerste onenigheid tussen de N.V. Rademaker's Koninklijke Cacao- en Chocoladefabriek te 's-Gravenhage en P. Nieuwerkerk en Zn. N.V. en de maatschappij van de Rotterdamse N.V. Frank Rademaker over een circulaire welke door de laatste N.V. in Duitsland was verspreid en waarin de hopjes van deze N.V. de enige echte en alle andere namaak werden genoemd. De Koninklijke fabriek uit Den Haag vroeg stopzetting van de verspreiding van deze circulaire.

De waarnemende president van de rechtbank willigde de eis in.

Hij gelastte gedaagde onverwijld de publikatie, de verspreiding, het doen verspreiden en het ter lezing geven van deze circulaire stop te zetten. Zulks op straffe van verbeurdverklaring van een dwangsom van Nf. 5000 voor elke dag, waarop dit nog niet is geschied.

De gedaagde werd voorts veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding, begroot op Nf. 200.-.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Ons Curacao

Curaçao is, naar men in de grote landen en steden zegd, een klein, droog eilandje in de Caraibische Zee. Maar wij, Curaçaoënaars, vinden het het prachtigste eiland van de wereld. Van de beschaving is er niets op aan te merken, tenminste voor zover ik het weet, want ik ben geen dokter. Alwetend. Er staan grote scholen, katholieke en protestantse, mooie en lelijke, oude en nieuwe, er wordt ook goed onderwezen. Dus over het onderwijs hoeft men niet te klagen. Verder staan de winkels in de stad, waarin je alles kan kopen van een naald af tot een auto. De kerken zijn prachtig, natuurlijk niet zo mooi als de Notre

Een aardig opstel van ons nichtje Edith de Jongh. Welk neefje doet haar dat na?

Dame te Parijs of de St Pieter te Rome, maar toch voor haar doel geschikt. Een bekend plein is het Brionplein of Awasá. Hier vinden we een druk verkeer van voortsnellende auto's en mensenmassa. Er staan H-bord-parkeerplaatsen, het „Martinus-College", het „West-End"-theater, het „Hotel Americano", een paar winkels, „Botica Brion" en ook nog een shop of bar, waarin we dikwijls dronken mannen zien. Op de Awasá zien wij vaak verliefde paartjes. Waar zij naar toe gaan? God weet 't, daar bemoei ik mij niet mee!

De Breedestraat op Otrabanda en Punda is meestal druk, vanwege de grote winkels. Ook een proeftuin ontbreekt hier niet, want op Cas Corá hebben wij een planten- en dierentuintje, waarin wij dikwijls gaan wandelen of als je aan het wandelen bent, je langs komt en dorst hebt, dan loop je even naar binnen. Daar staat een koeler met heerlijk koud water.

Voor ik het vergeet moet ik iets van onze baaien vertellen. Ten eerste zijn zij mooi blauw en gelukkig hebben we een warme zonneschijn, want verbeeld je, dat wij in koud water moesten zwemmen! Ik wil er niet eens aan denken! Er is ook een mooie zandkust, want tussen rotsen kan je toch niet zwemmen? Hemeltje lief, wat moet ik nog meer schrijven? Natuurlijk moeten wij ook aan sport doen; daarom zijn verschillende ontspanningsclubs, „Van Engelen", „Kwiek", „C.S.C.", „Dragons" enz.

De knoekhuisjes ben ik vergeten te noemen, wat is Curaçao zonder knoekhuisjes? Al vinden wij er niet zoveel meer tegenwoordig. Ze zien er heel lief uit met hun hek van cactussen. Alle rassen ter wereld ontmoeten elkaar op ons eiland. Vanzelfsprekend vinden wij Curaçaoënaars in de eerste plaats. Verder Nederlanders, Surinamers, Venezolanen, Amerikanen, Engelsen, Chinezen, Portugezen, etc. De Curaçaoënaars zijn allemaal even lief, natuurlijk heeft iedereen zijn eigen karakter.

Nu ga ik eindigen en als ik iets vergeten heb, moet de lezer of lezezes het mij niet kwalijk nemen, want ook Curaçaoënaars vergeten wel eens iets!

Nichtje Edith de Jongh

Een Tafe drama

„Die dwarslat moet er nog af vader!"

„Ja, daardoor hadden we de tafel omgekeerd, dat is waar ook. Dat zou een mens haast vergeten bij al die fantasieën."

De dwarslat was er gauw af. De tafel werd weer omgekeerd en ze konden weer trekken.

Ja hoor. De twee helften weken uit elkaar.

„Zie je wel", juichte moeder al, „dat het een uitschuiftafel is."

„Ja, dat is zo!" lachte vader. „Maar er zit geen extra blad onder. We kunnen onze borden toch niet op die open ruimte plaatsen!"

„Er hoort natuurlijk nog een blad bij die tafel", verkondigde Leo nu. „Stond dat er niet bij moeder, op de verkoping?"

„Neen, daar heb ik niets van gezien. Maar er stond ook zoveel rommel, dat ik daar niet op kon letten."

„Misschien staat dat blad er nog wel", veronderstelde Olga.

„Dat is best mogelijk."

Moeder kreeg weer hoop. Ze had nog wel even de tijd om de zaak op te bellen. Ze kreeg zelfs, al was het al wat laat, nog gehoor ook.

„Wat zegt u mevrouw? Een blad voor een uitschuiftafel? Neen, dat was er niet bij. Het spijt me wel, mevrouw!"

Dat was dus een strop.

„Wat hebben we nu aan een uitschuiftafel zonder tussenblad?" jammerde Olga.

„Zo is de tafel waardeloos!" maakte Leo het nog erger.

„Houdt jullie toch stil", begon moeder een beetje kwaad te worden. „Daar vinden we wel wat op. Als ik een paar handige jongens had, dan maakten die zelf zo'n blad."

„Hebt U hout?" vroeg Leo.

„Ja, natuurlijk!" riep moeder blij uit. „Daar staan nog een paar grote deuren van de kast, die we niet meer gebruiken. Ik wed dat een ervan hier juist inpast!"

„Dat is nog niet zo gek bedacht!" prees vader. „Je ziet het, jongens, je moeder strijdt voor haar tafel. Haal die deur!"

Binnen enkele ogenblikken was de deur er. Een mooi stuk eikenhout was het.

„Nou, kijk eens", juichte moeder weer, toen de deur tussen de twee tafelbladen gelegd was. „Het past precies. Het lijkt wel of ie er voor gemaakt is."

„Ja, dat is even boffen", moest vader toegeven. „Die deur is er wel geschikt voor. Er moet even iet aan veranderd worden, maar dat is het ergste niet. Daar hebben we alleen een geschikt mannetje voor nodig."

Maar in de familie waren die geschikte mannetjes niet.

En moest er dus een timmerman bij te pas komen.

Die vond het een pracht van een tafel.

„Hij wiebelt nog wel een beetje, mevrouw, maar dat maken we ook meteen in orde."

Het duurde een paar dagen voor de tafel klaar was.

Maar toen sloot alles ook als een bus en moeder had de tafel, waarnaar ze al zo lang verlangd had. Een grote uitschuiftafel. Waar ze met zijn allen aan konden zitten: bijna tenminste..

Maar dat komt later aan de orde.

Want.... hiermede is het tafeldrama nog niet ten einde.

Ja, eigenlijk gaat nu het dramatische nog komen.

Er moest nog afgerekend worden.

(Wordt vervolgd)

Het is altijd Diddie!

Diddie is een circusmeisje. Op een dag zei een meisje, dat Margootje heette en erg jokte: „Morgen komt er een nieuw kind op school!" De vriendinnetjes: Marijke, Ollie, Sannie en Annemiek hadden een hekel aan Margootje's gejok en zeiden: „ 't Is niet waar! Dat heb je zeker verzonnen, hè?" „Welles!" riep Margootje vinnig en draaide de vriendinnetjes de rug toe. Thuis praatte Marijke erover. Zou het dan toch waar zijn?

De volgende dag kwamen de meisjes Marijke al vroeg halen. Samen hupelden ze naar school. Daar aangekomen, begonnen ze over een circus te praten, want er waren nog weinig meisjes een stuk of vier. Ze babbelden En langzamerhand kwamen er meer meisjes. „Oh, dat kind zal wel gejokt hebben!" riep Sannie boos, „zo'n jokkebrok!" riep Ollie. Opeens daar kwam Margootje aan en naast haar liep een meisje, dat ze niet kenden. „Daar zijn ze", riep Marijke. Ze holden op een drafje er naar toe. „Ik ben Marijke en dat zijn Ollie, Sannie en Annemiek", vertelde Marijke, die er het eerst was.

Van een ander nichtje, Ivonne Chin-Sue, kreeg tante Corry een leuk verhaal uit een leesboek overgenomen, toegestuurd, welk gaarne opgenomen wordt in onze kinderkrant.

„Fijn", lachte het kind. „En ik? Ik heet Diddie, Diddie Garron." „Ik vind Diddie een leuke naam", zei Marijke. Diddie lachte eens; ze vond Marijke zeker wel een aardig meisje met die lange krullen.

Na een poosje vroeg Marijke: „Willen we vriendinnetjes zijn?" Verder hadden ze geen tijd, daar sloeg de klok 9 uur en vlug holden ze de schoolpoort in en zaten even later in de klas. Onder het speelkwartier deed Marijke weer haar vraag. „Ja", zei Diddie vrolijk. „En met Margootje blijf ik het ook. Ik heb een vader die dresseur is en een oom, die dompteur is." Al de meisjes vonden het geweldig en interessant.

De volgende dag belden de vriendinnetjes bij Marijke aan. Bij het weggetje waar Diddie en Margootje woonden bleven ze even staan. Maar toen die niet kwamen ging het groepje op een drafje naar school. Ze waren net op tijd. Veel later kwamen Diddie en Margootje. Ze waren te laat. Die hebben vast wel een geheim, dacht Marijke. Onder het vrije kwartier trachtte zij Margootje uit te horen. Maar die verklapte niets. En Diddie lachte maar eens.

Het was zaterdagmiddag. Marijke en de anderen, Ollie, Sannie en Annemiek liepen naar het park. Onderweg kwamen zij Margootje en Diddie tegen. „Ook naar het park?", vroeg Diddie. „Ja, touwtje springen!" „Ik niet", zei Margootje en vol belangstelling keken de vriendinnetjes toe hoe zij de rolschaatsen onder bond en weg reed.

Zij gingen springen. Marijke mocht beginnen; ze koos „Keesje, kom je eten", terwijl Ollie en Sannie draaiden zongen zij:

„Kees, kom je eten?
Wat zullen we nu eten
Zurekool met spek;
Hoeveel schijfjes lust je wel?"

Marijke sprong, dat het een lieve lust was. Zij lustte wel 20 schijfjes. Toen sloeg het touw om haar benen en 't was de beurt van Ollie.

(Wordt vervolgd)

Brief van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes,

Evenals de vorige keer kwamen vele brieven en oplossingen binnen. En buiten verwachting was ongeveer de helft van de ingestuurde oplossingen verkeerd. Hadden jullie meer aandacht aan de rebus besteed, dan was het zo niet gelopen. Want heus zo moeilijk is de zwanen-puzzle niet geweest. De meeste fouten werden gemaakt bij no. 6 (insecten); hiervoor werden allerlei benamingen ingevuld, zoals daroen, darmen, narmen, larven, nanoen en muggen. Wat een verscheidenheid!

Hieronder staan enkele zinnetjes uit de brief van twee nichtjes. Delia Rosina vond het zwanenraadsel zeer moeilijk, doch in een voetnootje zegt zij: „Plaatst U s.v.p. de volgende keer nog zo'n puzzle om op te lossen." Nichtje Helga Burnet kleedde het heel anders in. Haar briefje luidde als volgt: „de zwanenpuzzle was een beetje moeilijk, maar toch OPLOSBAAR. Eerst kon ik de insecten niet vinden; en de rode muts met kwasten was bijna niet te vinden, omdat FEZ geen alledaags woord is." Het viel dus nogal mee.

Alvorens de andere brieven onder de loupe te nemen, laat ons eerst het nieuwe lid van onze „Amigoe Kinderkrant", Mayra Juliana, welkom heten in onze jeugd-kring. En hopen, dat zij trouw zal meedoen aan de rebussen.

Er zijn een stuk of twintig brieven, die eigenlijk beantwoord moeten worden, doch wegens gebrek aan ruimte kunnen wij daar niet aan denken. Wij kregen namelijk van twee nichtjes een artikeltje, dat heden in onze rubriek staat afgedrukt; het ene is een opstel onder de titel „Ons Curaçao", het andere een vervolg-verhaal „'t Is altijd Diddie".

Allereerst komt Emmy Eendragt aan de beurt. Zij schrijft in haar brief, dat zij het o, zo leuk vindt tante Corry een brief te schrijven.

Rodion van Eijma is pas van vacantie uit Nederland terug. Ook de school daar bezocht, veel gezien en genoten van het prachtige land, schrijft hij. Of hij koude voetjes heeft gehad, dat raad je wel.

In Georgette Labad's brief stond dit te lezen: „Ik had U de vorige keer een brief geschreven. Ik hoop, dat U deze ontvangen hebt. Want ik werd erg jaloers toen ik in de Kinderkrant las, dat U brieven van de andere neefjes en nichtjes hád ontvangen en mijn naam er niet in voor kwam."

Georgette je hebt gelijk! Tante Corry heeft het niet makkelijk gehad de vorige keer om de stapels brieven en oplossingen af te werken, reden waarom zij mogelijk jouw briefje over het hoofd heeft gezien. Dat zal niet meer gebeuren, heer!

Ernie Isselt dankt voor het mooie boek van „Puk en Muk in Ridderland". Hij had het de volgende dag al uitgelezen.

Van Irving Carthy krijgt tante Corry elke keer een net geschreven brief toegestuurd. Jij wordt vast een pientere jongeman, dat kan men zo naar je schrift beoordelen.

Jean-Louis van Opstal schreef een heel lange brief. Beste neefje als je even bij de Redactie aan loopt kan tante Corry je waarschijnlijk goede raad geven. Doe je dat wel een keer? Afgesproken dus!

Gladys Rodriguez vraagt belangstellend naar tantes verkoudheid. Gelukkig is tante helemaal opgeknapt. En hoe het met tante Corry's moeder gaat? Met haar gaat het „poco-poco" lieve Gladys.

In de volgende Kinderkrant moeten beslist enkele mooie tekeningen van Cira Lichtenberg geplaatst worden Wat kan zij toch mooi tekenen, en kleuren doet zij ook even fijn.

Ivonne Chin Sue vond het verhaal van „Hamid de Dappere" heel mooi. Zij vraagt waarom niet een ander verhaal verschijnt daar „Hamid" sinds lang geleden uit is.

Nu weet tante Corry niet wat zij bedoelt. Moet het een van gelijke strekking zijn, dus veer handelen over een soo onderwerp? Schrijf je dat no Ivonne, de oplossing dient ste nen te zijn op de vastgestelde oplossingen, die later komen te mee. Gesnapt, lief kindje? En alsjeblieft niet, dat vervolg van Diddie op tijd te sturen dinsdag 7 februari als het kan.

De ‚Olifant-invulpuzzle" is week heel makkelijk, dus do je best om er 10 punten bij te

Zes neefjes en nichtjes (Jan van Roosmalen, Dolly en N rol, Roosje Schmeits, Jean-Lo Opstal en Henry Elisabeth) ha 100 punten, waardoor zij een wonnen.

De gelukkige winnaar bij de is George Richardson geword ficiat!

Inzendingen van oplossingen e ven moeten tot uiterlijk zate februari a.s. binnen zijn.

Tot de volgende ke

Tante Co

OPLOSSING ZWANENPUZZLE

Van lnks naar rechts:

1. Zwanen; 6. Darren; 9. 10. Laag; 11. Ga; 12. Lat; 13.

Van boven naar beneden:

1. Zo; 2. Ada; 3. Naaf; 4. 5. Nr.; 7. Eg; 8. Na; 9. El. 9A

George Richardson	1	BOEK
Jan van Roosmalen	1	BOEK
Dolly Tyrol	1	BOEK
Nita Tyrol	1	BOEK
Roosje Schmeits	1	BOEK
Jean-Louis v. Opstal	1	BOEK
Henry Elisabeth	1	BOEK
Enny Wever	90	„
Ingrid Sprock	90	„
Mildred King	90	„
Persy Ho	90	„
Denise Ho	90	„
Oscar Ugueto	90	„
Henry de Cuba	90	„
Irene Haseth	90	punten
Gladys Rodriguez	90	„
Agnita Eendragt	90	„
Albert Eendragt	90	„
Marjorie Elisabeth	90	„
Elka Curiel	80	„
Lucille Curiel	80	„
Albert Davelaar	80	„
Francine Moron	80	„
Elma van Sauers	80	„
Edmund Perry	75	„
Aida v. Dongen	70	„
Vivienne Pieters	70	„
Gerda Smeets	70	„
Mauritza Fontilus	70	„
Ivonne Chin Sue	70	„
Joyce Perry	60	„
Lino Virginia	60	„
Jetti Jans	60	„
Marian Gijsbertha	60	„
Wim Smeets	60	„
Renate Benschop	60	„
Ivy Dovale	60	„
Rosemary Sprockel	60	„
Henry Martinez	60	„
Jenny Fraai	60	„
Ingrid Hollander	60	„
Mary Anne Hollander	60	„
Iwan Vonsee	60	„
Theo Vonsee	60	„
Ella de Lannoy	60	„
Georgine de Lannoy	60	„
Edith de Jongh	60	„
Louise d'Arnault	60	„
Anitra Palm	60	„
Mirtha Casseres	60	„
Oswin Casseres	60	„
Maria Louisa Becker	60	„
B. Snik	55	„
Trudeke Stam	50	„
Richard Lopez Penha	50	„
Elio Borgschot	50	„
Emerita Gerard	50	„
Mildred Campagnard	50	„
G. Curiel (v. Swietenstr.)	50	„
Vera Caster	50	„
Eric Beeldsnijder	50	„
Florence Beeldsnijder	50	„
Ivy Ignacio	50	„
Carlos Kranwinkel	50	„
Ronald Pluim	50	„
Ingrid Pluim	50	„
Georgetina Pluim	50	„
Carla Becker	50	„
Gerda Ho	50	„
Hetty d'Arnault	50	„
Arline Ugueto	50	„
Edward Profeet	50	„
Edward Young	50	„
Gerda Sprock	50	„
Emmy Burnet	50	„
Helga Burnet	50	„
Ruben Wever	40	„
Raquel Ramos	40	„
Wanda de Freitas	40	„
Shirley Cratz	40	„
Cleon Gout	40	„
Hella Chundro	40	„
Delia Arron	40	„
Overida Arron	40	„
Roy de Vries	40	„
Rudi Vonsee	40	„
Verginia Vonsee	40	„
Joseline Palm	40	„
Helen van Sprang	40	„
Tessie van Sprang	40	„
Hertha van Sprang	40	„
Jan van Sprang	40	„
Ronald Casseres	40	„
Norman Ugueto	40	„
Rene Ugueto	40	„
Otmar Curiel	40	„
Regina	40	„
Christine de Jong	40	„
Margaret Orman	40	„
Irving Carthy	40	„
Rodion van Eyma	40	„
Marlene Deira	40	„
Marilu Capriles	35	„
G. de Los Santos	35	„
Louise Sanchez	30	„
Eldrid Fontilus	30	„
Richard Knel	30	„
Petra de Cuba	30	„
Daniel Wever	30	„
Jossie Wever	30	„
Kiki Bernardus	30	„
Raymond de Windt	30	„
Faustina Frank	30	„
Sylvia Maduro	30	„
Stanley Davelaar	30	„
Hubert Salas	30	„
R. Devid	30	„
Ingrid Hose	30	„
Ethel Sprock	30	„
Lucie v.d. Loos	30	„
Consuelo Tromp	30	„
Edeltrud Juda	30	„
Juan Lauff	30	„
Nilo Kleinmoedig	30	„
Yvonne Valk	30	„
Shelly Curiel	30	„
Rieke Moeniralm	30	„
Marlene Kamperveen	30	„
Toontje Kamperveen	30	„
Jacques Hernandez	30	„
Sigrid Casseres	30	„
Yosta Doedel	30	„
Anthony Nahar	30	„
Mayra Pocornië	30	„
Mathilde Laurens	30	„
Th. B. C. Mathilda	30	„
Florentina Mathilda	30	„
Edith Mathilda	30	„
Lilian René	30	„
Edith Laurens	30	„
Ingrid Haseth	30	„
Stella Croez	30	„
Eddy Burnet	30	„
Rotilio Rijzenburg	25	„
Laurina Pourier	20	„
N. Jacobus	20	„
Henry v. Meeteren	20	„
Robert Sanchez	20	„
Jessy Maduro	20	„
Mavis Wehl	20	„
Kenneth Beeldsnijder	20	„
Ludwina Croes	20	„
Glenda de Cuba	20	„
Hans Roest	20	„
Lenny Arron	20	„
Adrie Bloem	20	„
Isidra Borgschot	20	„
Ligia Doedel	20	„
Ronald Doedel	20	„
Ella Richardson	20	„
Ivy Richardson	20	„
Joan de Miranda	20	„
Jenny de Miranda	20	„
Ilse Dovale	20	„
Iris Dovale	20	„
Carla Floridas	20	„
Peter Sprockel	20	„
Norman La Croez	20	„
Eric de Haas	20	„
Judith de La Paz	20	„
Delia Rosina	20	„
Cira Lichtenberg	20	„
Dulcelle Haseth	20	„
Sheila van Uiter	20	„
Rudi Sprock	20	„
Franklin Eendragt	20	„
Rita Eendragt	20	„
Georgette Labad	20	„
Veronica van Heijningen	20	„
Mevis Pijpers	10	„
Franciën Mulder	15	„
Wilma Espacia	10	„
Ivan W. Ramos	10	„
Rudolf Jansen	10	„
Judith Alberto	10	„
Adelgonda Juda	10	„
Orsine Kamperveen	10	„
Erick v.d. Berg	10	„
Evelyn Roosberg	10	„
Ronald Malmberg	10	„
Margarita Kleinmoedig	10	„
Joan Edwards	10	„
Harold van Eijma	10	„
Yvonne Gelderman	10	„
Lenny Bouwman	10	„
Marlene Adoptie	10	„
Humphrey Oleano	10	„
Franklin Sanchez	10	„
H. Devid	10	„
Tineke Erhart	10	„
Giovanie Maduro	10	„
Ferdinand Maduro	10	„
Glenda Croes	10	„
Alicia Pieters	10	„
Hannibal Sprock	10	„
Sigrid Sprock	10	„
Stanley Leonora	10	„
Gilbert Leonora	10	„
Roberto Leonora	10	„
Isidora Morar	10	„
Henna Doedel	10	„
Henrie Croes	10	„
Humphrey de Miranda	10	„
Xavier Broos	10	„
Xiomara Broos	10	„
Eric Dovale	10	„
Mathilde Laurens	10	„
Eric de Haas	10	„
Donald Davelaar	10	„
Joyce Stuurland	10	„
Anna Elenburg	10	„
Henkie d'Arnault	10	„
Wilda Curiel	10	„
Myrna Marchena	10	„
Joyce Lotman	10	„
Pauline Loe Sack Sioe	10	„
Rini Stouthart	10	„
Petra Rosina	10	„
Diane de Jong	10	„
Merle van Eijma	10	„
Marjorie Schmeits	10	„
Ernie Isselt	10	„

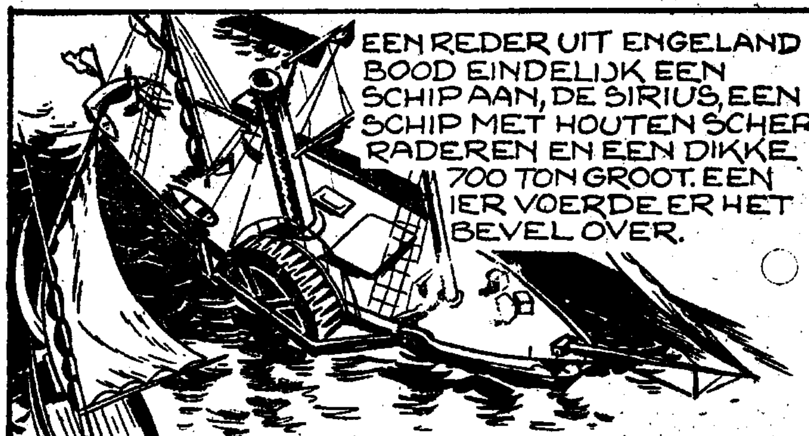
ONZE WONDERE WERELD

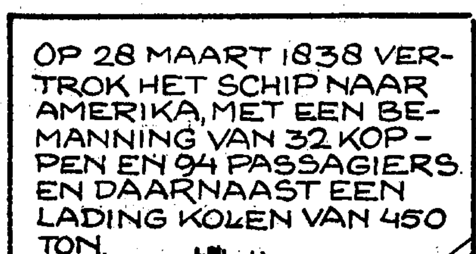
DE GROTE SP

RUIM HONDERD JA GELEDEN WAREN GROTE ZEILSCHEP DE TROTSE KONINGEN DER OCEA MAAR DAT GING VEEL MENSEN TE ZAAM EN MET HET GEBRUIK VA STOOMKRACHT KWAM OOK DE G DACHTE AAN STOOMSCHEPEN

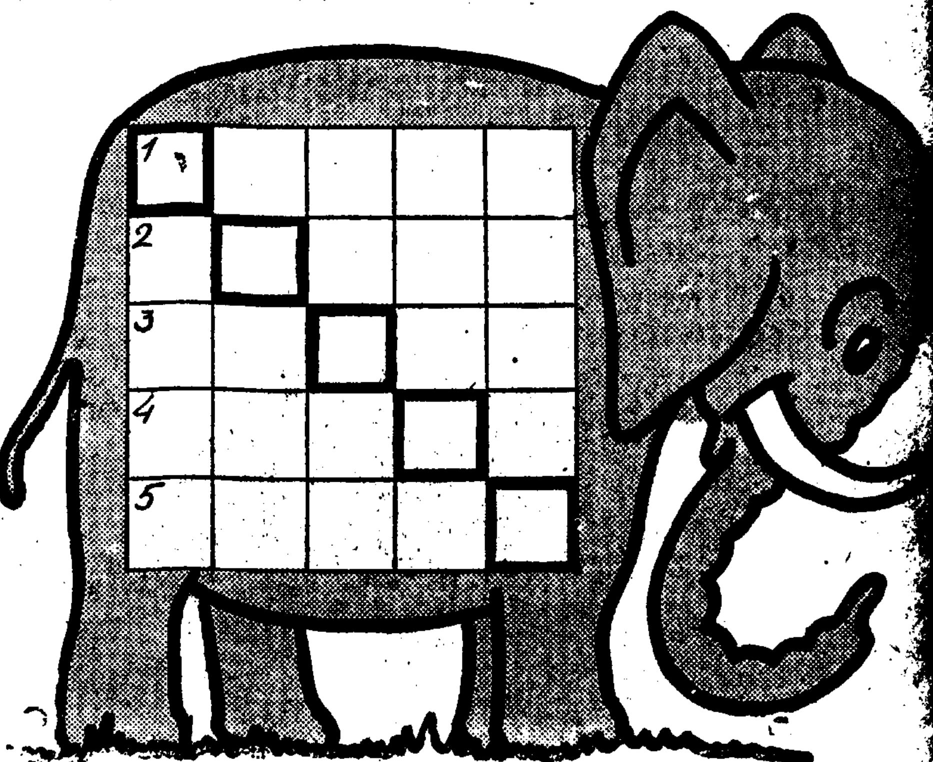
INVULRAADSEL

De vijf woorden, die je in dit vierkant van links naar rechts moet invullen, hebben de volgende betekenis:

1. Niet lief.
2. Verbindt het been met de voet.
3. Eet je dagelijks.
4. Je drinkt er melk uit.
5. Als je .... hebt, heb je moeite om je ogen op te houden.

Heb je alles goed ingevuld?

Dan lees je in de dik omlijnde vakjes iets, waar bijna ieder kind dol op is.

De vijf candidaten van de Rio Club die meedingen naar het koningin-schap van de club. Uit de vele koninginnen, welke door de verschillende clubs gekozen werden, zal één de titel van Carnavalskoningin ten deel vallen. Alle leden van de Rio Club worden verzocht hun stem zo spoedig mogelijk uit te brengen. Zaterdagavond vindt de grote beslissing plaats. Van boven naar beneden Srta Henita Farro, Srta. Calista Werleman en Srta. Carmen Blanquesette. Op de tweede rij de dames Aida Jacobs en Vera Solognier.

Verbeterde regeling

Oranjestad. — Voor het houden van dansies, partijtjes e.d., waarbij alcoholische dranken worden verkocht, is, naar bekend, een vergunning nodig. De huidige regeling een dergelijke vergunning te krijgen is echter te omslachtig en heeft het nadeel, dat dikwijls deze bijeenkomsten gehouden werden, voordat de aanvrager de vereiste rechten betaald heeft en later bij de betaling moeilijkheden verrezen.

Om hierin verbetering te brengen heeft het Bestuurscollege de volgende regeling getroffen, waaraan de aanvrager van zulk een vergunning zich in het vervolg heeft te houden:

1. Evenals voorheen, wordt ook thans de aanvraag bij de politie ingediend.

2. Indien de politie in principe met het verlenen van de vergunning accoord gaat, zendt deze een mededeling aan de aanvrager, met opgave van de kosten en wijze van betaling.

3. De aanvrager vervoegt zich hiermede bij de afdeling Financiën, die de machtiging tot ontvangst (M.T.O.) opmaakt.

4. Met de M.T.O. worden de rechten bij de Ontvanger voldaan.

5. Na overlegging van de gekwiteerde M.T.O. aan de politie, ontvangt de aanvrager de vergunning.

Het B.C. wijst er op, dat het voortaan ten strengste is verboden een als boven omschreven bijeenkomst te houden, indien aan de genoemde voorwaarden niet is voldaan.

Op deze regeling zal geen enkele uitzondering worden gemaakt en bij gebreke aan de vergunning zal de politie zonder aanziens des persoons onmiddellijk overgaan tot het stopzetten van de bijeenkomst en wordt een proces verbaal opgemaakt.

Padvinders schoonmaakcampagne tot een eind gekomen

Oranjestad. — De gezamenlijke leiding van de padvinders organisaties heeft besloten de schoonmaak campagne aan de stranden door de padvinders te beëindigen. LOW had gezorgd voor alle gereedschappen, inclusief handschoenen en uit het beschikbare fonds van ƒ 2.500.— werd ƒ 600.— gebruikt voor ijs, koele dranken e.d.

De resterende gelden, stelt de leiding voor te gebruiken voor het schoonmaken van een strook strand ter diepte van 45 meter door de Hygienische Dienst. Door middel van pamfletten de bevolking er op attent te maken de stranden schoon te houden. Borden te maken en te plaatsen aan de stranden, waarop in 3 talen staat aangegeven de stranden schoon te houden. De bezoekers verschillende faciliteiten te bieden waardoor men van de stranden kan genieten.

Door de Lago staan inmiddels verscheidene vaten ter beschikking om aan de stranden te worden geplaatst.

Verstekeling

Oranjestad. — Alhier werd een Portugees aangehouden, afkomstig van Madeira, die als verstekeling met een boot van Curacao was gekomen. Volgens zijn verklaring had hij de verkeerde boot genomen, want hij wilde **terug naar Venezuela, vanwaar hij ook als verstekeling naar Curaçao was gekomen.**

Aruba Jrs.—R.C.A.: 3—2

Oranjestad. — De gisteravond in het Wilhelmina Stadion gespeelde wedstrijd Aruba Jrs — R.C.A. eindigde in een overwinning van Aruba Jrs met 3-2. Dit brengt Aruba Jrs. weer een stapje dichter bij het kampioenschap.

Kopenhagen. — De premier en minister van buitenlandse zaken van Denemarken, Hansen, en de minister van onderwijs, Bomholt, gaan op uitnodiging van de Russische regering van 2 tot 13 maart naar Moskou.

Carnavalsprogramma van Club Antillana

Oranjestad. — De Club Antillana heeft het volgende programma samengesteld ter viering van Carnaval. zondag 5 febr. een Picnic-Dansant met muzikale verzorging van „Estrella Lucky Strike", waarbij Prins Poeppie de Eerste aanwezig zal zijn.

Miss Antillano zal die avond gekozen worden.

10 februari zal de Koningin en Miss Antillano gekroond worden. De muziek is van Conjunto Saratoga.

11 februari groot bal met uitdeling van prijzen. Muziek van Los Magos del Ritmo.

12 februari zal men aan de grootse optocht van het Carnaval meedoen.

Baardse Bridgedrive

Oranjestad. — Vrijdagavond a.s. zal, ditmaal in het Strandhotel, door de agente van Heinekens, wederom een bridgedrive worden georganiseerd, waarvan de baten wederom zullen worden afgestaan aan een liefdadige instelling. Zoals bekend legt de Baardse Trading een gelijk bedrag bij als de inleggelden zullen bedragen.

Grove baldadigheid

San Nicolas. — Terwijl in het Theater Principal de film „Gone with the Wind" vertoond werd, viel even na de pauze de electrische stroom van de projectors uit. Het duurde ongeveer een half uur voor het euvel verholpen was en aangezien de verlichting in de zaal ook op dat moment niet goed werkte, vonden enige personen hierin aanleiding enige stoelen te vernielen. Dit is niet de eerste maal dat bezoekers zich aan dergelijke baldadigheid schuldig maken en het behoeft dan ook geen verwondering, dat de directie van de De Veer Chain Theatres er weinig voor voelen sommige bioscopen op te knappen.

Batterij gestolen

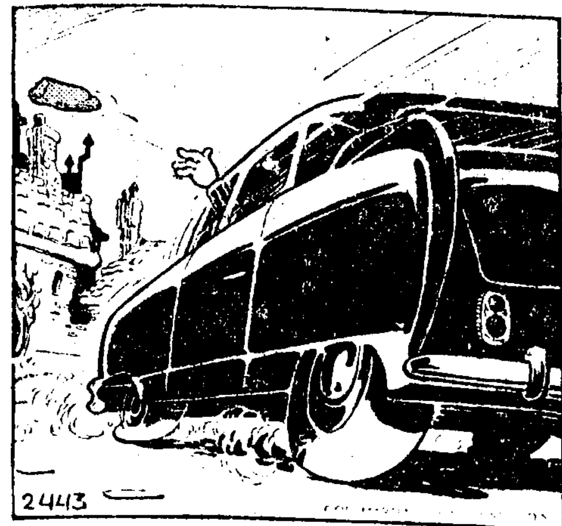
San Nicolas. — Terwijl mevr. J. H. een bioscoop te San Nicolas bezocht en zij haar wagen in de buurt geparkeerd had, hebben dieven zich meester gemaakt van de batterij van de auto. Een waarschuwing voor anderen hun wagen af te sluiten.

Oranjestad. — Gistermorgen werd de heer Porfilio Croes uit het San Pedro Hospitaal ontslagen en hervatte hij onmiddellijk weer zijn werkzaamheden.

De heer Max Dennert, hulp-apotheker in de Botica del Pueblo, heeft tien jaar voor de zieken van Aruba medicijnen klaar gemaakt. Een betere aanbieding in zijn geboorteland, zal hem over enige dagen terug doen gaan naar Suriname. Gisteren nam hij afscheid van zijn chef, de heer L. H. Bijl, apotheker van de botica en het gezamenlijk personeel. De heer Dennert ziet men node vertrekken en zoals hij hier het middelpunt van de foto is, zo was hij het steeds bij afwezigheid van de heer Bijl. Wij wensen de heer Dennert van harte een gelukkige toekomst in Suriname.

TOM POES en het slaag-systeem

2443 — De ondernemer van het slaag-systeem had snel voortgedreven, zodat hij inmiddels het laagland had bereikt. De sneeuw was hier gesmolten zodat de wegen nogal modderig waren. Doch de heer Slagslager stoorde zich hieraan niet. Met grote vaardigheid stuurde hij zijn voertuig in de richtin van het stadje Rommeldam, dat in de verte zichtbaar was

„Dit is de wenssteen", zei heer Bommel. „Het is mogelijk, dat U het bijgeloof noemt, maar soms werken die dingen toch wel eens. Ik heb nu bijvoorbeeld gewenst om een geslaagd heer te worden worden en kijk, daar ontmoet ik U!"

„Juist!" zei de heer Slagslager, „daar ontmoet U mij. Maar met bijgeloof houd ik mij niet op! Op de lobben komt het aan, onthoud dat, meneer Bommel!"

Zo sprekende remde de leraar zijn auto en wierp het stuk steen krachtig door het openstaande raampje. Met een boog suisde het kwarts door de lucht en raakte met een doffe klap de schedel van burgemeester Dickerdack, die juist met commissaris Bas doende was om de wegberm te keuren.

De magistraat uitte een enkele doffe kreet en zeeg toen versuft ineen voor de ogen van de geschrokken politiebeambte.

„Een aanslag!" riep deze uit. Hij wendde zich om en toen viel zijn blik op de glanzende automobiel.

„Als het Bommel niet is!" riep Bulle Bas, woedend over een hek springend. „Altijd dezelfde! Maar dit keer ben je er bij. Ik zal je een bon geven waar je van staat te rillen!"

„Maar ik deed het niet!" riep de ongelukkige heer. „Die vreemdeling deed het! Die van het slaagsysteem!" Hij wees naast zich, doch toen ontdekte hij tot zijn verrassing, dat hij met Tom Poes alleen in de wagen zat. De heer Slagslager was verdwenen......

Initiatief comité AUTORACES overhandigt cheque aan P.B.F.

Oranjestad. — Maandagavond vond ten huize van dr. P. Groenhart de overhandiging plaats van een cheque van *f* 150.— aan het Prins Bernhard Fonds, zijnde het batig saldo van de op 23 october gehouden autoraces op het Prinses Beatrix-vliegveld. De overhandiging ging met enige plechtigheid gepaard en het was voor velen een verrassing dat, ondanks de grote onkosten, toch nog een batig saldo was gemaakt. De Gezaghebber was verhinderd, van het P.B.F. waren aanwezig mevr. E. Veenhuys-Spier en de Heer Jan H. Beaujon, alsmede het initiatief-comité.

Dr. Groenhart hield een rede, waarbij hij het grote belang voor ogen hield om op Aruba te blijven doorgaan met het houden van autoraces. De eerste was slechts een proef, waarbij de opgedane ervaring van veel nut zullen zijn bij de volgende te houden wedstrijden. Het geheel mocht echter als zeer geslaagd beschouwd worden, hetgeen voor de organisatoren aanleiding is om op de ingeslagen weg voort te gaan. Hij dankte alle medewerkers voor hun onbaatzuchtige samenwerking en het verheugde spreker, dat er nog een klein batig saldo was overgebleven.

Mevr. Veenhuys sprak hierop het comité als volgt toe:

Het devies van het Prins Bernhard Fonds is Tua Res Agitur, hetgeen inhoudt: Het is Uw zaak. Dat U allen het vele werk en maanden van voorbereidingen en organisatie hebt willen doen ten goede van het fonds is iets waarvoor het Prins Bernhard Fonds U zeer erkentelijk is. De geldsom, welke U heden ter beschikking heeft gesteld, komt nog dit jaar ten goede aan eigen cultuur.

Aruba is een klein eiland. Men spreekt wel eens, dat dit harde kleine eiland geen eigen cultuur bezit. Niets is minder waar. Immers aan dit oorspronkelijk Indiaanse land gaf de de betekenis van de naam „Ora-Oubao", hetgeen de indiaanse naam voor schelp-eiland is, zo is als een gesloten oester de cultuur hier verborgen. Maar eens hebben sterke mannen en vrouwen een deel van hun eigen wezen samengevoegd aan de oorspronkelijke vorm van haar geest en hebben het eiland gemaakt wat het nu is. Een eiland waar we leven en werken en waar we gelukkig zijn.

Tua Res Agitur, het is Uw zaak, zegt het devies van het P.B.F. Het is met grote dankbaarheid, dat het P.B.F. Uw werk en Uw geld in ontvangst neemt.

Hierna werd de door dr. R. Turfboer opgenomen film over de autowedstrijden vertoond, alsmede de film, opgenomen door de heer Eagle van Louisiana. De heer Eagle vertoeft thans op Aruba om hier een film op te nemen.

Lange tijd bleef men nog gezellig bijeen en alweer werden er nieuwe plannen opgemaakt voor de toekomst. Hollander zijn naam en zijn bloed, zijn energie en zijn kracht, terwijl de Spanjaard in het verleden zijn taal en voor een groot gedeelte zijn geloof hier achterliet.

Deze driehoek heeft de mens gevormd, waar ik persoonlijk van ben gaan houden, de Arubaan met zijn charme en zijn vriendelijkheid. Maar, zoals de legende eenmaal spreekt over

Proclamatie van Poeppie de Eerste

WIJ,

POEPPIE DE EERSTE, BURGER VAN ARUBA, GROOTGRONDBEZITTER VAN CURA CABAI, HERTOG VAN ROOI COOCHI, PRINS VAN BITTERE WATEREN enz. enz. enz.
bij de gratie van U, bevolking van Aruba,

PRINS CARNAVAL,

VERKLAART hierbij onze waardigheid als Prins der Zotternij voor het jaar 1956 te aanvaarden en ons in het bijzonder te wijden aan de bescherming van de vele charmante Carnavalskoninginnen op ons eiland;
als eerste Bestuursdaad vaardigen wij onderstaande besluiten uit:

1. Het is onze uitdrukkelijke wens dat geheel Aruba Carnaval zal vieren;
2. Het is onze wens, dat op ieder feest veel herrie, plezier en zotternij zal worden gemaakt;
3. Het is onze wens om zondag 5 februari a.s. voor enige tijd de heerschappij van dit eiland op ons te nemen, teneinde het Bestuur wat rust te gunnen om Carnaval te vieren;
4. Het is onze wens dat de gehele bevolking ons zal vergezellen gedurende de onze rit door het eiland;
5. Het is onze wens om ons op zaterd. 11 februari a.s. om 4.30 n.m. in het Lago Sport Park en om 8 uur n.m. in het Wilhelmina Stadion ten volke te vertonen en te presenteren;
6. Het is onze wens om de diverse Carnavalsfestiviteiten op dit eiland te bezoeken, waarbij Wij BEVELEN dat ons toegang wordt verleend tot alle Clubs en lokaliteiten waar de Carnavalszotternij hoogtij viert;
7. Het is onze wens dat geheel Aruba ons vergezelt op de GROOTSE CARNAVALSPARADE op zondag 12 februari a.s.
8. Wij benoemen de Heer MARIANO ARENDS tot ADJUDANT PANCHO JANOLUS ULTIMO, GENERALE COMMANDANT in ons KABRIETENLEGER, ERFGENAAM VAN MONKI, PRESIDENT VAN MONTE CRISTOE, GRAAF VAN LAGA BENA, MARKIES VAN BOCA KETOE enz. enz.

Opgemaakt te Aruba, 31 januari 1956, in het eerste jaar van onze regering en belasten de leden van ons gevolg, alsmede de ceremoniemeesters van de verschillende festiviteiten met de uitvoering van deze besluiten met bepaling dat deze proclamatie aan de Bevolking kond moet worden gedaan via alle publiciteitsorganen.

BURGER VAN ARUBA, GROOT GRONDBEZITTER VAN CURAI CABAI HERTOG VAN ROOI COOCHI. PRINS VAN BITTERE WATEREN enz.

POEPPIE DE EERSTE.

Nog een plaatje van de plechtige inzegening van het Tharcisius College door Pastoor Burgemeester.

Min. Lampe dankt gepensionneerde heer Castendijk

's-Gravenhage. — In de cantine van de Rijksluchtvaartdienst werd gisteren afscheid genomen van de heer R. J. Castendijk, ingenieur in algemene dienst van de R.L.D., die met pensioen gaat. Hij is benoemd tot ridder in de orde van Oranje-Nassau. Gevolmachtigde minister Lampe betuigde namens de regering der Nederlandse Antillen zijn dank voor het vele werk, dat de heer Castendijk verrichtte als hoofd van de luchtvaartdienst op Curaçao. Namens de K.L.M. sprak het hoofd van de commerciële dienst Nederland de heer A. van der Pauw, woorden van waardering. De heer Castendijk kreeg enkele geschenken. Na zijn pensionnering zal hij verder werken voor de luchtvaart. Hij wordt belast met de organisatie van een bureau jeugdluchtvaart der K.N.V.L.

Parlementaire missie uit Ned. Antillen in Nederland aangekomen

Schiphol. — De parlementaire missie is vanochtend van haar bezoek aan de Nederlandse Antillen teruggekeerd. Zij was bijzonder onder de indruk van de band, die tussen de Antillen en Nederland bestaat. Deze band is sterker dan wij ons hier kunnen indenken, aldus de heer Van Sleen. De delegatie leerde veel mensen kennen en kon zich op de hoogte stellen van de interne verhoudingen in de Antillen. Projecten, waar men zich daar mee bezig houdt, zijn haar voorgelegd. De reis, aldus de heer Van Sleen, overtrof de stoutste verwachtingen. Het enthousiasme over het koninklijk bezoek is nog steeds groot.

De heer Wagenaar, die ook in 1947 de West bezocht, zei, dat naar zijn mening het politieke bewustzijn der bevolking in belangrijke mate was gegroeid. Mevrouw Fortanier-De Wit vertelde, dat in de Antillen de wens leeft, dat meer Antilliaanse muziek in Nederland, zo mogelijk via de radio, wordt uitgevoerd. Men hoopt in de Antillen, aldus het Tweede-Kamerlid, dat de gelden, die op de begroting zijn uitgetrokken voor de nieuwe stichting, die de plaats zal innemen van de onlangs opgeheven Sticusa, voor een klein gedeelte zullen worden gebruikt voor het Nederlandse apparaat van de stichting. Gaarne zag men het grootste deel van de gelden besteed aan de stimulering van de eigen Antilliaanse cultuur. Ook koestert men in de Antillen de hoop, dat het bestuur van de nieuwe stichting voor een niet onbelangrijk deel zal bestaan uit mensen, die de West uit eigen ervaring kennen. Mevrouw Fortanier-De Wit zei voorts, dat de parlementsleden van de Antillen, die overigens een felle onderlinge strijd plegen te voeren, buiten het parlementaire leven de kunst verstaan zich op bijzonder menselijke wijze met elkaar te onderhouden.

De heer Algra uitte zijn enthousiasme over de technische school, die hij op Aruba zag. Hij sprak van een ontstellend gebrek aan leerkrachten in de West.

De delegatie werd op Schiphol begroet door de tweede plaatsvervangende voorzitter van de Tweede Kamer, prof. mr P. S. Gerbrandy.

Carnaval Nieuws

Oranjestad. — Op 5 februari 11 uur v.m. heeft de Bestuursoverdracht plaats aan "POEPPIE I" ten huize van de HEGH Mr L. C. Kwartsz. Verzamelplaats: Prinses Beatrix-vliegveld 10 uur v.m.

Parade van Prins "POEPPIE I": ROUTE: Maria Christinastr.—Irenestr. — Wilhelminastr. — Havenstr. — Weststr. — Schelpstr. — Nassaustr. — Hospitaalplein — John G. Emanstr. — Hendrikstr. — Boerhavestr. — Noord-Bubali — Washington — Sheba — Paradera — Santa Cruz — Savaneta — Bernhardstr. — B. v.d. Veen Zeppenfeldstr. — Lagoweg — Helfrichstr. — B. v.d. Veen Zeppenfeldstr. — Kazernestr. — Leliestr. — Dr Scheepmanstr. — Lago Heights — Bernardstr — Oranjestad. Het Carnaval Comite nodigt hierbij alle Clubs, verenigingen, organisaties enz. alsmede de hele bevolking om deel te nemen aan deze parade als huldiging van de Heerser van Aruba "POEPPIE DE EERSTE".

11 februari 4.30 n.m. GROOT KINDERCARNAVAL IN HET LAGO SPORT PARK TE ST. NICOLAAS. ENTREE: volwassenen.... 50 cent.... Kinderen ongecostumeerd.... f. 0,25. Om 4.30 n.m. zal PRINS POEPPIE I in het Lago Sport Park zijn.
6 uur n.m. 'ROYAL DINNER" in TROCADERO aangeboden aan PRINS POEPPIE I door de Heer J. M. Hoen.

Zaterdag 11 februari: VERKIEZING EN KRONING "REINA CARNAVAL ARUBA 1956, in het Wilhelmina-Stadion.
dion. Entree f. 1.—.

Voorverkoop van kaartjes bij de aan de Verkiezing van Reina Carnaval Aruba deelnemende Clubs en organizaties.

Ook bij het Wilhelminastadion zijn kaartjes verkrijgbaar tot 7.30 n.m. De deuren van het Stadion zullen precies om 8 uur n.m. dicht gaan.

Zondag, 12 Februari 1956: GROOTS CARNAVAL OPTOCHT.

FORMATIE-tijd 2 uur n.m. AANVANG 3 uur n.m. precies. VERZAMELPLAATS: Het Haventerrein vóór Openbare Werken. De deelnemende auto's moeten om op de verzamelplaats te komen via de Arendstraat en de Eagle-gate rijden.

ROUTE: L. G. Smith Boulevard — Maria Christinastr. — Columbusstr. — Hospitaalstr. — Hospitalplein — John G. Emanstr. — Hendrikstr. — Koningstr. — Weststr. — Schelpstr. — Nassaustr. — Adriaan Lacle Boulevard — Wilhelminastr. — Rondweg — Rond Dakota — Wilhelminastr. — Wilhelminaplein — Zoutmanstr. — Julianastr. — L.G. Smith Boulevard — Stadionweg — Stadion.

ATTENTIE: HET IS VERBODEN OM op de route van de optocht te parkeren. Het CARNAVAL COMITE doet hierbij een beroep op alle Verenigingen, Clubs, groepen, Organisaties, Handel en de hele Bevolking om deel te nemen aan deze Carnavals-optocht. en het Comite uiterlijk 11 februari 1956 te 12 uur n.m. te willen berichten uit hoeveel auto's hun groepen zullen bestaan.

WERKE EENIEDER MEE OM CARNAVAL 1956 ONVERGETELIJK VOOR ARUBA TE MAKEN.

Zeven Amerikaanse Luchtvaart Mij'en kopen FOKKERS

Amsterdam. — Een zevental Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen heeft besloten tot aankoop van Fokker F-27 vliegtuigen over te gaan. Hiervan kunnen genoemd worden de West Coast Airlines, de McKey Airlines, de Bonanza Airlines en de Mohawk Airlines. In totaal zijn hiermee 30 vliegtuigen gemoeid. Bovendien is nog op een tiental een optie genomen. De vliegtuigen zullen door Fairchild worden gebouwd, die daartoe rechten van Fokker verwierf.

Ook een (schatrijke) Poujade in Engeland

Londen. — De schatrijke Engelse industrieel Sir Bernard Docker, de directeur der bekende Daimler-autofabrieken, heeft op zijn eentje een actie ontketend om tot belastingverlaging te komen, maar ontkende enigerlei verband met Pierre Poujade in Frankrijk. Docker nodigde bijna 300 verslaggevers naar het luxueuze Savoy Hotel in Londen om hun het nieuws te vertellen. Daar, onder de schitterende kroonlampen, tekende hij een „petitie aan het parlement", waarin hij eiste, dat „onverwijlde stappen worden gedaan om de uitgaven der centrale overheid met een minimum van 1% per jaar of ongeveer 46 miljoen pond sterling jaarlijks, te verminderen". Dockr gaf enkele posten aan, waarvan de uitgaven zijns inziens konden worden verlaagd. Het ministerie van defensie noemde hij „die heilige koe van de schatkist".

„La Prensa" verschijnt vrijdag weer

Buenos Aires. — Het dagblad „La Prensa", dat door de regering van Pedro Aramburu aan de vroegere eigenaars is teruggegeven, zal as. vrijdag onder redactie van dr Alberto Gainza Paz, opnieuw verschijnen. Het is iets meer dan vijf jaar geleden sinds het blad door de regering van Perón werd onteigend.

Russisch minister van functie ontheven

Londen. — Het Russische persbureau Tass maakte bekend, dat de Russische minister van binnenlandse zaken, Sergie N. Kroeglof van zijn functies is ontheven en vervangen is door N. P. Doedorof.

Kroeglof was sedert 1953 minister van binnenlandse zaken.

Doedorof was in juni jl. benoemd tot hoofd van een afdeling kantoren van het centrale comité van de Russische communistische partij.

Buenos Aires. — Vicente Farias, die aan hondsdolheid leed, wist uit een ziekenhuis van Buenos Aires te ontsnappen. Hij beet vier politieagenten, alvorens men hem overmeesterde en in een dwangbuis plaatste.

AANKOMSTEN:	TE CURACAO:
Van de Gulfhavens:	
ms. Daphnis	5 Febr.
ms. Adonis	8 Febr.
ms. Mentor	18 Febr.
ms. Oberon	22 Febr.
Van New York:	
ms. Jason	8 Febr.
ss. Triton	15 Febr.
Van Europa:	
ss. Dalbek	3 Febr.
ss. Baarn	5 Febr.
ms. Willemstad	6 Febr.
ss. Kongsbru	8 Febr.

AFVAARTEN VAN CURACAO:

Amsterdam	ss. Boskoop	12 Febr.	ms. Willemstad	
Antwerpen	ss. Boskoop	12 Febr.	ms. Willemstad	
Aruba	ss. Dalbek	5 Febr.	ms. Willemstad	
Barbados	ms. Willemstad	16 Febr.	ms. Oranjestad	
Barranquilla	ss. Dalbek	5 Febr.	ms. Helena	
Cartagena	ms. Delft	3 Mrt.		
Cristobal	ms. Willemstad	6 Febr.	ss. Kongsbru	
Georgetown	ms. Daphnis	5 Febr.	ms. Mentor	
Gulfhavens	ms. Aegis	12 Febr.	ms. Stentor	
La Guaira	ss. Dalbek	5 Febr.	ms. Adonis	
Maracaibo	ms. Jason	8 Febr.	ms. Aegis	
New York	ms. Adonis	8 Febr.	ss. Triton	
Paramaribo	ms. Daphnis	5 Febr.	ms. Mentor	
Port of Spain	ms. Adonis	8 Febr.	ms. Willemstad	
Pto. Cabello	ms. Adonis	8 Febr.	ms. Jason	
Pta. Cardon	ms. Helena	21 Febr.	ms. Delft	
Pto. Limon	ms. Willemstad	6 Febr.	ms. Oranjestad	
Westk. Z. Am.	ss. Baarn	9 Febr.	ss. Gronnebek	

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onder...

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor
Van 23.30 — 07.00 J. N. F. Jun...
.. .... B. g. g.

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Za... 12.00 uur. W. N. G. Broug, ...straat 39. tel 3072
B. g. g. nad inl.

Materialen Afdeling:
J. J. van Kampen tel: 4326

C.S.M.

Rederij:
C. L. Fangman tel: 0—35091
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13...
kantoor tel 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 0...
G. H. van Leeuwen tel. 209...
Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276 20...
Van 1.00 07.30 J. Marcussen ...

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
17.00 Voor de groteren,
17.15 Apertief.
17.45 Zuid-Amerikaanse grammofoonplaten
18.00 Boletin di Noticia
18.10 Eilandelijke leeszaal.
1845 En nu tante Aukje
19.00 Curom's Juke-Box,
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Columbia house party,
21.00 La hora dominicana,
91.45 Het wekelijks hoorspel
20.15 Nocturne
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

P.C.J
20.51 Nieuws
18.52 Pennies from heaven
19.12 Op de man af
19.32 Een zet voor de Ned.
1937 U vraagt Wij draaien.
19.57 Wie stuurt onze reporter
20.02 Promenade concert
20.19 Hobby en spel.
20.25 Voor de West:
20.50 Nieuws
20.55 Avondgebed en Sluiting

ERIC DE NOORMAN: Gunnar de gevreesde

10—29. Heer Gnuba is haastig uit zijn bed gekomen, heeft het vuur opgerakeld en streek met een brandende tak de kaarsen in de inmiddels door Halfra overeind gezette kandelaar.

„En nu wil ik weten, wat dit nachtelijke bezoek te betekenen heeft", zegt hij dreigend.

De anders zo praatgrage edelman grijnst hulpeloos.

„Ja ziet ge...... het zit zo", stamelt hij, zwetend van inspanning.

„Nu?" dringt Gnuba aan. „Ik wacht!"

„Nu, kijk eens," prevelt de in het nauw gedreven edelman, met een slap handgebaar, „de koning..... ahum...... ik meen de gevangene......" Met een sluwe flikkering in zijn ogen buigt Gnuba zich voorover.

„De koning? Meent ge dat een der gevangenen de koning is? Ach, gij vergist U"

„Ik, ik mij vergissen?" snuift de ijdele Halfra, terwijl hij zich fier opricht. „Ha! Niemand kent zijn koning beter dan ik, ahum. dat is te zeggen......" Hij zwijgt bedremmeld en wordt vuurrood, als hij beseft dat hij zijn mond voorbijgepraat heeft.

„Wel, wel," mompelt heer Gnuba minzaam, terwijl zijn hand een fraai gouden beeldje, een ruiter te paard voorstellende, streelt. „Dit had ge mij terstond moeten mededelen, terstond! Doch snel, het is nog niet te laat om dit verschrikkelijke vergrijp te herstellen. In dat kastje zult gij de sleutel tot de kerker vinden... Doch bezweer mij, hooggeboren gast, dat ge mijn voorspraak zult zijn bij de koning......"

„Ah, natuurlijk natuurlijk......!" knikt Halfra joviaal, terwijl hij zich voorover buigt naar het kastje.

„Van een man van stand als ik, is het een......" Verder komt hij niet, want Gnuba heeft het beeldje met kracht op Halfra's hoofd laten neerkomen en zonder een kik te geven zakt de edelman in elkaar.

De Noorman veert overeind, als hij een zwak gerucht hoort in de gang buiten zijn kerker. Hij heeft gewacht en gewacht, en begon reeds te twijfelen aan Halfra's komst. Doch de naderende voetstappen kunnen niets anders dan die van de trouwe edelman zijn.

Hij sluipt behoedzaam naar de deur en staat dan aarzelend stil, als hij het vreemde schurend geluid hoort dat zich met de voetstappen vermengd. Het lijkt er veel op, dat iemand daar een zwaar lichaam aan het verslepen is...... De Noorman drukt zich tegen de muur, wanneer de deur behoedzaam geopend wordt. Een voet verschijnt op de bovenste trede; achter de deur hoort Eric de zware ademhaling van de onbekende. Dan spannen zich Eric's spieren en als hij ziet dat de man zich omwendt, springt hij toe......

De Olympische Winterspelen te Cortina d'Ampezzo

Cortina. — De Zweed Ericcson is Olympisch schaatskampioen op de 10.000 meter geworden in de tijd van 16 min. 35,9 sec. Deze prestatie betekent een Olympisch record.

De 28-jarige Boris Shilkov is erin geslaagd de gouden medalje op de 5000 meter skilopen te winnen. Was het zaterdag Alf Gjestvang, die op korte afstand tussen de Russen wist te dringen, ditmaal waren het Sigge Ericcson en Kees Broekman en Wim de Graaff, die aantoonden, dat de vertegenwoordigers van de Westeuropese landen de achterstand zo snel mogelijk proberen in te halen. Broekman en De Graaff reden beiden onder zeer verschillende omstandigheden in dezelfde tijd 8 min. 0,2 seconde.

Het eindklassement van de Slalom voor dames luidt: 1) en Olymopisch kampioene René Colliard (Zw) in 1 min. 52,3 sec.; 2) Regine Schopf (Oostenr.); 3) Evgeney Sidorova (It.).

Het eindklassement van de 1500 m. hardrijden op de schaats is: 1) en 2) ex aequo Grishin en Michailov (Rusland) beiden in 2 min. 8.6 sec.; 3) Salonen (Finland). Gerard Maarse en Wim de Graaf (Ned.) werden respectievelijk 11e en 12e; Kees Broekman 14e en Olsthoorn 49e.

De stand na de eerste wedstrijden gespeeld in de finale poule van het Olympisch ijshockey-tournooi luidt: 1) Rusland 2 punten; 2) Amerika 2 punten; 3) Canada 2 punten; 4) Tsjechoslowakije 0 punten; 5) Duitsland 0 punten en 6) Zweden 0 punten.

Grishin en Michailov reden de 1500 m. in wereldrecordtijd van 2 min. 8,6 sec. Het oude record, dat op 20 januari te Davos was gemaakt, stond op naam van Michailov met 2 min. 9,1 sec.

In het tournooi kunstrijden bezetten de beide Nederlandse meisjes Sjoukje Dijkstra en Joan Haanappel, na drie verplichte figuren. de 12e en 13e plaats

De stand na de vijf verplichte figuren kunstrrijden dames te Cortina d'Ampezza luidt: 1. Tenley Albright (V.S.) 1070,7 punten; 2. Carol Heiss (V.S.) 1054,8 punten; 3. Ingrid Wendl (Oostenrijk) 1008,1 punten

De Nederlandse meisjes Sjoukje Dijkstra en Joan Haanappel staan resp. 12e en 13e geklasseerd met 910,8 en 891,2 punten.

Op de 10.000 meter schaatsrijden werd de Nederlander Broekman vijfde. De Graaff (Nederland) werd achttiende en Van 't Oever vierentwintigste.

De ijshockeywedstrijd tussen Rusland
De ijshockeywedstrijd tussen Rusland en Duitsland werd gewonnen door de Russen met 8—0. Amerika won van Canada met 4—1.

De stand na twee wedstrijden is: 1. Rusland 4 punten; 2 Ver. Staten 4 punten; 3. Zweden 2 punten; 4. Canada 2 punten; 5. Tsjechoslowakije 0 punten en 6. Duitsland 0 punten.

Duitse industriëlen naar Latijns-Amerika

Bonn. — Uit Bonn is een delegatie van Westduitse industriëlen en journalisten v... op een tournee door Mexico, ...vador, Costa Rica, Guatemala, ...duras, Nicaragua en Panamá. ... van de reis is de economische ... tussen West-Duitsland en de ...kende landen te versterken.